

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 33 (10383) * 2021 m. gegužės 5 d., trečiadienis

Kaina – 0,45 Eur

Laba diena

Šiandien – mėnulio delčia.
Saulė teka 5 val. 32 min., leis
21 val. 1 min. Dienos ilgumas 15 val. 30 min.

Vardadieniai: šiandien – Bartvilas, Barutė, Barutis, Barvainas, Barvaldas, Barvyda, Barvydas, Barvydė, Sigrida, Sigurdas, rytoj – Judita, Juta, Minvyda, Minvydas, Minžada, Minžadas, Prudencija, Prudenta, Prudentas, penktadienį – Butautas, Butautė, Butenė, Butenis, Butys, Būtė, Dana, Danė, Danutė, Doma, Domė, Domicė, Domicelė, Domicėlė.

Gegužės 5 – Tarptautinė akušerių diena. Vandentvarkos darbuotojų diena. Berniukų šventė. Gegužės 6 – Tarptautinė diena be dietų. Gegužės 7 – Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena.

„Žodžio tarnyba – tai dvasios tarnyba“ (Just. Marcinkevičius)

Šie prisiminti poeta pasakyti ir parašyti žodžiai kaskart suteikia progos pasidžiaugti lietuvių kalbos gyvybingumu ir gražumu, prisiminti sudėtingiausius mūsų kalbos ir lietuviškos spaudos gyvavimo etapus. Taip pat prisimename tuos, kurie augino, puoselėjo ir saugojo kalbą, kovojo už laisvą žodį, ir su viltimi žvelgiame į šiandienos laisvo žodžio ir laisvos minties nešėjus. Ypač žinodami tai, kad lietuvių kalbai ir spausdintam žodžiui istorija skyrė, o ir dabar skiria nemažai išbandymų. Išbandymų, apie kuriuos su nerimu vienas kitam atliepdami kalbėjo ir didūs mūsų krašto žmonės – rašytojai Vytautas Bubnys ir Justinas Marcinkevičius, nepaprastą pagarbą spausdintam žodžiui atsinešę iš kaimo gryčių ir savo kūryba iškėlę jį iki pasaulinių aukštumų.

Iškeliaudami Amžinybėn, bet neišeidami, jie liko su mumis ir kartu su nerimu, kad, tapę atviri pasaulio įtakoms, vėl leidžiam pulti, spausti lietuvių kalbą, nacionalines tradicijas, ir jau lyg ir gėdijamės savo istorijos, papročiu, lietuviškumo...

Spausdintą žodį vadinam atgyvena, kabinam spynas ant paštų durų, ignoruojam lietuvių kalbos valstybingumo statusą, norėdami būti paklusnūs ir madingi vietoj kasdienių lietuviškų žodžių labas, ačiū, sudie – ieškom anglišku atitikmenų.

Todėl ir Vytauto Bubnio klausimas, kur eina nepriklausoma Lietuva, šiandien skamba ypač aktualiai. Tad gegužės 7-oji tebūna viena iš reikšmingiausių datų mūsų tautos gyvenime, nes su lietuvišku žodžiu, knyga augome, augame... ir augsime. Jeigu, žinoma, kaip praėjusį ketvirtadienį, atsisveikinant su mielu Vytautu Bubniu, sakė kunigas Ričardas Doveika, ne dirbsime, ne užimsime vietas, bet būsime mokytojais, bibliotekininkais, laiškanėšiais, žurnalistais, rašytojais, Seimo nariais, tarnautojais... Svarbiausia, pasak kunigo Ričardo, ne užimti vietą, bet būti.

Tad būkime – kiekvienas ir visi kartu!

Ramutė Šimukauskaitė

Vytautas dar visai netoli, dar arti gimtosios žemės... Keliaudamas į žvaigždes gal dar girdi savo kraštiečių šiltus žodžius. Mylėjo jis savo gimtąją žemę, savo tėviškę, labai mylėjo. Dėkoju visiems Prienų ir Birštono krašto žmonėms, palydėjusiems Vytautą į amžinąją kelionę. Širdingas ačiū giminaičiams, Vytauto knygų skaitytojams, visiems, pareiškusiems užuojautą.

Rašytojo Vytauto Bubnio žmona Elena Kurklietytė

Juozas Olekas: norime sveikos Europos ateities, kur visi dirbantys galėtų gyventi padorų gyvenimą

Gegužės 9-ąją Strasbūre bus atidaryta Europos ateities konferencija, kuri truks metus laiko. Jos tikslas – suteikti galimybę Europos piliečiams aptarti Europai kylančius iššūkius ir jos prioritetus. Planuojama, kad 2022-ųjų pavasarį bus pateiktos konferencijos išvados, kurios Europos Tarybai, Komisijai bei Parlamentui padės žengti Europos ateities link, kurią apibrėš Europos piliečiai.

Praėję metai tik dar kartą parodė, kad Europai, kaip niekada anksčiau, reikalinga žengti į priekį ir tapti daug stipresne kovoje už padorų kiekvieno europiečio gyvenimą. Skaudi statistika rodo, kad Europoje piliečiai vis dar susiduria su didele darbo užmokesčio neteisybe, o lyčių nelygybė šiuos skirtumus tik gilina – vidutiniškai Europoje moterys uždirba 14,1% mažiau nei vyrai, o Lietuvoje šis skaičius yra tik šiek tiek žemiau ES vidurkio – 13,3%. Taip pat svarbu pabrėžti, kad minimalus darbo užmokestis nereiškia, kad piliečiams yra užtikrintas padorus gyvenimo standartas. „Eurostat“ (2018) apskaičiavimu 39% minimalų darbo užmokesčių gaunantys piliečiai sako, kad susiduria su šokiais tokiais sunkumais, 20% turi rimtų sunkumų ir 11% susiduria su rimtais sunkumais.

Taip pat COVID-19 parodė, kad daugelis darbuotojų, kurie buvo atsakingi už kovą su COVID-19 – slaugytojai ir sveikatos darbuotojai, valytojai ir žemės ūkio darbuotojai – dažnai uždirba minimalų darbo užmokesčių. Galiausiai, statistika rodo, kad 60% minimalų atlyginimą uždirbančiųjų yra moterys.

Šias nelygybes privalome pažaboti tam, kad užtikrintume teisingesnę ir padorų kiekvieno ES piliečio gyvenimą, siekiant užtikrinti, kad, nepaisant kurioje ES šalyje žmonės

gyvena, už tą patį darbą gautų tokį pat atlyginimą. Todėl mes – Europos Parlamento socialistai ir demokratai – aktyviai dirbame siekiant sukurti Europos minimalaus atlyginimo standartą. Juk įmonių pelnai Lietuvoje ir Europoje nepaliaujamai auga. Pavyzdžiui, per praėjusius metus „Pfizer“, „Johnson & Johnson“ bei „AstraZeneca“ savo akcininkams išmokėjo 26 milijardus dolerių pelno. Turime rasti atsakymą į klausimą: kodėl įmonių pelnas ir produktyvumui augant, darbuotojų atlyginimai neauga atitinkamai?

Ieškant atsakymo į šį klausimą, privalome atsukti į žmones ir suprasti, kad daugiau nebegalime pateisinti situaciją, kai dirbantys žmonės skursta ar susiduria su sunkumais išgyventi, o savo gyvenimą turi kurti ant kreditų. Esu įsitikinęs, kad Europos ateities konferencijoje turime šiai problemai skirti ypatingai rimtą dėmesį.

COVID-19 taip pat parodė, kad mūsų sveikatos apsaugos sistemos yra nepasirengusios apsaugoti piliečius nuo globalių sveikatos grėsmių. Tai yra natūralu – atvėrus šalių sienas ir ekonomikos rinkas, sujungėme savo jėgas ir galimybes veikti

kartu. Bet tuo pačiu metu turime atliepti ir socialinius pokyčius, kuriuos atnešė šie ekonominiai pokyčiai. Švietimas, teisingas darbo užmokestis, o šiuo atveju svarbiausia – teisinga ir vieninga sveikatos apsaugos sistema – turi būti taip pat pradėta kurti Europos mastu.

Štai kodėl Europos ateities konferencijoje sieksime, kad sveikatos apsauga taptų ir daline Europos Sąjungos atsakomybe. Turime užtikrinti ne tik tai, kad visos ES šalys būtų pasirėngusios globalioms ateities sveikatos grėsmėms, kurių, pagal mokslininkų prognozes, ateityje gali būti daugiau. Taip pat turime skirti rimtą dėmesį retoms ligoms, kovai su vėžiu, privalome investuoti į mokslinę paiešką ir gydymo bei medikamentų prieinamumą visiems. Technologijos ir mokslas suteikia galimybę pagerinti visų žmonių sveikatą ir gyvenimo kokybę. Europos ateityje neleisime sveikatos apsaugai ir žmonių sveikatai visų pirma būti matomai kaip rinkai, iš kurios galima pasipelnyti.

Galiausiai, šiame Lietuvos socialdemokratų partijai minint savo veiklos 125-metį, Europos ateities konferencija tampa simboliu brūkšniu, nuo kurio ir Lietuvoje, ir Europoje mes – socialdemokratai – siekiame pasaulio, kuriame apsaugotume Žemę ir savo vaikų ateitį, bet tuo pačiu užtikrintume, kad dabarties kartos galėtų pasinaudoti visu gėriu, kuris jau yra sukurtas. Tam deramų gyvenimo sąlygų ir socialinės apsaugos užtikrinimas bei Europos sveikatos standarto sukūrimas yra būtini, kertiniai mūsų ateities pamatai.

Užs. Nr. 030

Europos Parlamento Socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso Lietuvos delegacija
www.socialistsanddemocrats.eu

SMAGI ŽINIA!

Rašytojui VYTAUTUI PETKEVIČIUI – 90!

Ta proga išleista į PRIENUS ATVAŽIUOJA rašytojo V. Petkevičiaus knyga „Sieksnis, Sprindžio vaikas“. Susitikti su ja, su rašytoja **Liudmila Petkevičiūte** bei jos knygomis vaikams MALONIAI KVIEČIAME gegužės 5–6 dienomis, 9–17 val. Prienų Laisvės aikštėje.

Viena didžiausių įmonių Lietuvoje
tiesiogiai perka karves, bulius, telyčias.
Sveria el. svarstyklėmis. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Atsiskaito iš karto.
Tel. 8 635 07 197

MISKŲ PIRKIMAS,
KIRTIMAS, PRIEŽIŪRA.
TEL. 8 699 29 992.

„Gyvenimas“ – laikraštis
Jums ir apie Jus!

Nuomonė

Rytas STASELIS

In memoriam Kęstučiui Glaveckui (1949–2021)

Paskutinįsyk matėmės trumpai tame pačiame tos pačios ligoninės skyriuje kovo pabaigoje. Paklaustas, kokios naujos bėdos (apie seniau buvusias šiek tiek žinau) privertė atsidurti toje įstaigoje, atsakė nenorįs apie tai kalbėti. Ir manęs neklausinėjo.

Dabar galvoju, kad tokia elgsena – be graudžių virkavimų, mėginimo su kitais pasidalyti slegiančiu svoriu – jam buvo labai būdinga. Tās bruozas atsispindėjo ir politinėje veikloje. Kęstutis niekada nebuvo žiniasklaidos puoselėta politikos žvaigždė, aplink kurią dėl kiekvieno viešo judesio sukldavosi žurnalistai. Kas kita, jeigu kartais tarp aktualijų mano kolegos tiesiog pasiūldavo sveiko proto.

O kadangi po praėjusio penktadienio – Kęstučio mirties dienos – apie jį pasakyta ir parašyta daug gražių dalykų, man į galvą ta proga šovė tik vienas labai aiškus dalykas. Tai buvo vienas laaaaaabai nedaugelio Lietuvos politikų, kurie į bendrapiliečius žiūrėjo ne kaip į potencialius kriminalinius nusikaltėlius. Net tuo metu, kada tokia tendencija pas mus įsivyravo tvirtai, neginčijamai ir visuotinai. Toks požiūris į įstatymdavystės kultūrą Lietuvoje yra gerokai pranykęs.

Be to, aną penktadienį netekome dar vieno „Druskininkų šešetuko“ nario. Visai neplačiai tokiu pavadinimu žinomas ekonomistų ratelis, radęsis dėl to, kad Lietuvai atkūrus nepriklausomybę 1990-aisiais, šeši tuometinės Aukščiausiosios Tarybos (Atkuriamojo Seimo) nariai – akad. **Eduardas Vilkas** (1935–2008), prof. **Kęstutis Glaveckas** (1949–2021), prof. **Kazimieras Antanavičius** (1937–1998), **Algis Dobravolskas**, **Vytė Aleškaitis** (1953–2001), **Vytas Navickas** šalies vadovybės buvo komandiruoti į Druskininkų kurortą, kur maždaug per savaitę parengė šalies pertvarkos iš komandinės administracinės į rinkos ekonomiką programą. Ji rėmėsi kitų Rytų ir Vidurio Europos šalių sukaupta reformų patirtimi ir Tarptautinio valiutos fondo (toliau – TVF) rekomendacijomis. Kęstutis – jau ketvirtas – iš jų Anapilin išėjęs. O mes apie juos manding vis dar per mažai žinome. Nors šiais laikais gyvename taip, kaip gyvename, kaip tik dėl to, ką šie žmonės nuveikė prieš tris dešimtmečius.

Apie tai su Kęstučiu esame kalbėję. Todėl toliau – keletas to pokalbio citatų.

„Nepriklausomybė sau savaime buvo didžiulis iššūkis. Tačiau ji be ekonominės pertvarkos buvo neįmanoma. Tą visi mes – ekonomistai, žmonės, kurie skaitė teorinius dalykus, ir žinojo, kas yra rinkos ekonomika ir ką reiktų daryti – nutuokėme. Jau tada pradėjome galvoti apie savus pinigus, nes būti bendram katile su rubliu nebuvo prasmės. Biudžeto parengimas, planavimo atsiskyrimas“.

„Vengrai pirmieji pamėgino transformuoti deficitą ekonomiką į pertekliaus ekonomiką“, kai kuriuos ekonominių pertvarkų sprendimus atkurtos valstybės parlamentas buvo priėmęs, pavyzdžiui, dėl kolūkinės sistemos pertvarkos, tačiau jie vis dar buvo fragmentiški. Mes turėjome paruošti kažkokį planą, nes nebuvo vieningo dokumento, žemėlapijo. Dabar tai madinga vadinti smegenų šturmu (angl. brain stormingu)“.

„Vyravo liberalios idėjos, taip pat ir dėl valstybės turto privatizavimo, nes valstybės turto buvo labai daug ir jį reikėjo kažkaip perdalinti. Penkiese mėginome įrodyti K. Antanavičiui, kad turtą reikia parduoti už pinigus ir nereikia jokios „čekinės privatizacijos“, tačiau jis užsispyrė, jog tada procesas nebūs socialiai teisingas (tuo metu iš kooperatyvų veiklos bei prekybos rusiškais metalais jau buvo materialiai prakutusį žmonių), todėl buvo tikimasi teisingesnių dalybų, nors teisybės iš tikrųjų ne negalėjo būti – kai kas vėliau už čekius gavo daug turto, o kai kas nieko.“

„Didžiausia „čekinės privatizacijos“ arba valstybės turto išdalinio iš esmės už dyka šalininkė buvo pirmoji atkurtosios valstybės ministrė pirmininkė K. Prunskienė. Didžiausia tokio modelio problema buvo ta, kad išdalinus visiems po lygiai, po poros metų atsiranda mažesnė dalis labai turtingų, o didesnė – neturtingų, kurie vis viena nieko neturi. O čia, kadangi buvo dar ir skubama, tai buvo šis principas pasirinktas. Mes siekėme, kad piliečių santykio su turto paradigma greitai ir radikaliai pasikeistų iš „mūsų“ į „mano““.

Pamokas mokyklose galės lankyti testuoti arba paskiepyti mokiniai

Dėl suprastėjusios epidemiologinės situacijos Prienų rajono savivaldybė išbraukta iš sąrašo savivaldybių, kuriose pradinis ugdymas gali būti teikiamas kontaktiniu būdu palengvintomis sąlygomis. Todėl nuo 2021 m. gegužės 3 d. beveik visose rajono ugdymo įstaigose pamokos klasėse bus organizuojamos tik tiems mokiniams, kurių tėveliai sutiko, kad jų vaikai būtų profilaktiškai testuojami greitaisiais antigenų testais.

Testavimas imant ėminius iš priekinės nosies landos bus atliekamas kas keturias dienas pačiose mokyklose, prižiūrint visuomenės sveikatos specialistui.

Švietimo ir sporto skyriaus vedėjas **Rimvydas Zailskas** patvirtino, kad ugdymą kontaktiniu būdu su minėta testavimo sąlyga tęs Balbieriškio, Išlaužo, Pakuonio, „Revuonos“ pagrindinės mokyklos, Prienų „Ažuolo“ progimnazija, Jiezno, Stakliškių ir Veiverių Tomo Žilinsko gimnazijos. Dviejose rajono mokyklose – Šilavoto ir Skriaudžių – pradinukai toliau moksysis nuotoliniu būdu.

Artėjant valstybiniam brandos egzaminams (jų sesija prasidės birželio 7 dieną), nuo šio pirmadienio leista į rajono mokyklas sugrįžti ir (Nukelta į 6 p.)

Tarybos posėdis

„Kas nedirba, tas neklysta“

Balandžio 29 d. Prienų rajono savivaldybės tarybos posėdyje buvo išklausta Savivaldybės mero Alvydo Vaicekausko 2020 metų veiklos ataskaita.

Pateikdamas ataskaitą meras A. Vaicekuskas kalbėjo apie kartu su Savivaldybės administracija, biudžetinėmis, asmens sveikatos priežiūros bei medicinos įstaigomis sėkmingai įveiktus pandeminius iššūkius, įgytą komandinio ir nuotolinio darbo patirtį; akcentavo pernai pasirašytos Kauno regiono plėtros tarybos steigimo sutarties svarbą; pasidžiaugė atsakingu Savivaldybės biudžeto valdymu, leidusiu užtikrinti visų programų finansavimą.

Meras įvertino per praėjusius metus įvykusius pokyčius švietimo įstaigų tinkle, pasidžiaugė įgyvendintais investiciniais projektais, renovuotais ugdymo, kultūros, bendruomeninės, sporto paskirties objektais, baigiamomis sutvarkyti viešosiomis erdvėmis Prienuose ir Jiezne.

Iš naujausių darbų A. Vaicekuskas pasididžiavo dviem: po atnaujinimo neatpažįstamai pasikeitusia Veiverių kultūros ir laisvalaikio centro Skriaudžiuose renginių sale bei baigiamu Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro patalpų remontu.

Anot mero, dar šiomet tikimasi įsteigti Turizmo ir verslo informacijos centrą, baigti Revuonos gatvės kapitalinį remontą, įrengti apžvalgos aikštelę prie Greimų tilto, pradėti kairiosios Nemuno pakrantės kraštovaizdžio sutvarkymo darbus. Toliau bus vykdomi kelių kapitalinio remonto, dviračių ir pėsčiųjų takų, apšvietimo ir vaizdo stebėjimo kamertų įrengimo plėtros projektai.

Savo ataskaitą A. Vaicekuskas baigė optimistine gaidėle, tam jį nu-teikė gražėjantis, verslo plėtrai atviras Prienų miestas, kuris jau sudomino gyvenamųjų būstų rinkos vystytojus. Mero nuomone, pradėti buvusios Prienų specialiosios mokyklos ir apleistų kareivinių pastatų rekonstrukcijos ir butus darbai miestui žada gerus pokyčius – gyventojų priaugę, didesnius mokesčius į biudžetą ir pan. Tai – ir padrašinanti žinia kitiems verslininkams apie palankias sąlygas investuoti Prienuose.

Išklausę mero pasisakymą, Tarybos opozicinių frakcijų nariai jam pateikė nemažai klausimų. **Jonas Vilionis** domėjosi konkrečiais Savivaldybės veiksmiais, skatinančiais palankios verslui infrastruktūros kūrimą. Atsakydamas į paklausimą dėl galimybių Prienuose kurti verslo slėnį ar verslo inkubatorių, meras sakė, kad tai nėra realu. Be tų objektų, kurie šiuo metu tvarkomi, Savivaldybė potencialiems investuotojams gali pasiūlyti dar keletą apleistų pastatų ir žemės sklypų. Tačiau, pasak mero,

norėtusi, kad nauji gyvenamieji būstai būtų apgyvendinti nuolatinių, miestui pridėtinę vertę teikiančių gyventojų, o ne naudojami kaip investicija.

Audriui Narvydui rūpėjo, kodėl buvo delsiama skelbti konkursus į Veiverių A. Kučingio ir Prienų meno mokyklų vadovų postus, jis priminė ir panašiai besiklostančią situaciją Jiezno PSPC. Tarybos narys išsakė savo nuomonę ir dėl savivaldybės bendradarbiavimo su partneriais iš užsienio, anot politiką, jis yra grįstas ne vien tik vizitais, todėl naudingus projektus galima nenutrūkstamai rengti ir nuotoliniu būdu.

Mero teigimu, konkursai nebuvo skelbiami dėl numatytos meno mokyklų reorganizacijos. Jis pripažino, jog šiuo metu draugiški ryšiai su miestais partneriais iš kitų šalių dėl pandemijos yra minimalūs ir palankomi daugiau sveikinimo atvirukais. Labiau pažengęs kartu su lenkais vykdomas projektas, skirtas didikų Pacų atminimui įamžinti.

Algimantas Sidlauskas teiravosi mero, kas yra daroma, siekiant į rajoną pritraukti trūkstantį specialistų, pavyzdžiui, medikų. A. Vaicekausko teigimu, kol kas medicinos darbuotojų rajono įstaigoms netrūksta, nes dėl palankios geografinės padėties specialistai atvyksta dirbti iš Kauno.

„Jeigu tik atsirastų tokia būtinybė, ieškosim sprendimo, – žadėjo meras, atkreipdamas dėmesį į specialistų trūkumą kitoje, švietimo, srityje. – Rajono ugdymo įstaigoms trūksta kvalifikuotų mokytojų, todėl pradėdame bendradarbiavimą su šalies aukštosiomis mokyklomis, turime pasirūpinti (jaunų specialistų įdarbinimo, – red.) strategiją. Viliuosi, kad specialistų padės pritraukti ir naujai statomi gyvenamieji būstai.“

Rima Zabrackienė išsakė skeptišką požiūrį į mero „džiugesį dėl perkirptų įkurtuvių juostelių“ renovuotuose objektuose. Atskaitoje ji pasigedo kritiškesnės gaidos, todėl paprašė A. Vaicekausko įvardinti bent tris prioritetinius darbus, kuriuos nedelsiant reiktų atlikti. Į tai meras atsakė posakiumi: „Kas nedirba, tas neklysta“. Pasak jo, įkurtuvių juostelės pandemijos metu nebuvo kerpamos, nors progų tam buvo nemažai. A. Vaicekausko tvirtinimu, kitų atliktų darbų jis nepasisavino, nes iš tikrųjų visas „juodas“ darbas ir atsakomybė teko Administracijai – nuo rangovų parinkimo iki projektų priežiūros bei įgyvendinimo.

Meras įvardino ramybės neduodančius skaudulius, tai – dar likę nesutvarkyti žemės plotai, apleisti buvę

„Prienų kurortas“ – toks užrašas puikojasi Kęstučio gatvėje, ant rekonstruojamo pastato teritoriją juosiančio stendo. Galbūt tai nebloga įžvalga, kuriant vaizdingame gamtos kampelyje įsikūrusio Prienų miesto ateitį?

Autorės nuotrauka

kolūkiniai statiniai; nepradėtas tra-giškos būklės kelio „Alytus – Prienai – Kaunas“ remontas, mintys apie tai, kaip tinkamiau panaudoti lėšas, kurios pasieks Lietuvą ir savivaldybę iš Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo fondo (RRF).

R. Zabrackienė pritarė, kad rekonstruoti regioninį kelią yra labai svarbu, bet paragino merą neužmiršti ir seniūnijų centrų, atkreipti dėmesį į jų pėsčiųjų takų ir šaligatvių apgalvotiną būklę bei dėti pastangas, kad gyventojams būtų sudaryta patogi ir saugi aplinka.

Meras greitų pokyčių nežadėjo, nes daugeliu atvejų šaligatviai ir pėsčiųjų takai priklauso Lietuvos automobilių ir kelių direkcijai. Prioriteto tvarka remontuotinų objektų sąrašas sudarytas, tačiau darbai nie kiek nepasisistūmėję. Mero įsitikinimu, jei pasisektų šiuos takus ir šaligatvius perimti savivaldybės žinion, ko gero, būtų įmanoma juos suremontuoti greičiau, pasinaudojant žaliosios energijos skatinimui skirtomis lėšomis.

Meras taip pat atsakė į klausimus dėl Studijų rėmimo programos atnaujinimo, trumposios maisto grandinės kūrimo rajone, Veiverių viešosios erdvės atnaujinimo ir skirto projekto likimo, apleistų pastatų Jiezne perspektyvos, taip pat supažindino su planuojamais projektais (vienas iš jų – ketinama įrengti gyvenamąsias patalpas sportininkams senajame Prienų KKSC pastate), pasidalino laukiančiais iššūkiais.

Į J. Vilionio pastebėjimą, kad Prienai niekuo nenusileidžia Birštono kurortui, ir reiktų pasvarstyti galimybes steigti jame sanatorinio gydymo įstaigas, meras pajukavo: „Pradžią jau yra: nuvažiuokit prie renovuojamo Prienų specialiosios mokyklos pastato Kęstučio gatvėje, ten užrašyta – „Prienų kurortas““.

A. Vaicekausko ataskaitai pritarė 19 iš 21 posėdyje balsavusio Tarybos nario, 2 politikai susilaikė. “

Dalė Lazauskienė

Stakliškių ir Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centrai bus sujungti į vieną įstaigą

Prienų rajono savivaldybės taryba pritarė ketinimui reorganizuoti dvi atskiras, juridinį statusą turinčias ir sveikatos priežiūros paslaugas teikiančias viešąsias įstaigas. Jų sprendimu, Stakliškių pirminės sveikatos priežiūros centras bus prijungtas prie Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro.

Aiškinamajame rašte pažymima, kad reorganizavimo priežastis – dėl nepalankios demografinės situacijos mažėjantis gyventojų ir prie šių įstaigų prisirašiusių pacientų skaičius, būtinybė užtikrinti šeimos gydytojo paslaugų teikimą gyventojams arčiau namų, t. y. Jiezno ir Stakliškių seniūnijose.

Tiksli reorganizacijos data nenurodoma, tačiau Stakliškių PSPC baigs savo darbą nuo išregistravimo Registrų centre dienos. Šio centro direktorė **Jūratė Studinskienė** pastebėjo, kad įstaigos reorganizacija jai bus

neįprastas, tačiau įveikiamas iššūkis.

Šis sprendimo projektas sulaukė Tarybos komitetų pritarimo, buvo akcentuota, kad permainos reikalingos abiem įstaigoms, ir naujas statusas joms suteiks daugiau solidumo.

Opozicijos atstovams nebe pirmą kartą prakalbus apie tai, kad Jiezno PSPC senokai dirba be nuotolinio vadovo ir jo nieieškoma, meras **A. Vaicekuskas** pažadėjo nedelsiant skelbti konkursą šio centro direktoriaus pareigoms užimti. Dabartinė įstaigos laikinoji vadovė **Stefanija Bunevičienė** sakė neketinanti pretenduoti į šias pareigas. Pasak jos, administra-

cinio ir darbo Palaikomojo gydymo ir slaugos skyriuje apimtyje labai išaugusios, todėl įstaigai reikia energingo ir išmanančio vadovo.

Jos nuomonę palaikė ir Tarybos nariai. **Rima Zabrackienė**, matyt, turėdama omenyje paskleistus gandus, kad būsimasis įstaigos vadovas jau „parinktas“, kvietė Savivaldybės administraciją skelbti konkursą atsakingai. Jos teigimu, norint, kad konkurse dalyvautų perspektyvūs kandidatai, šis darbas pasiūlymas turi būti patrauklus dėl siūlomo atlyginimo ir kitų socialinių garantijų.

(Nukelta į 6 p.)

Namu ūkis

Priminimai gegužei...

- Jei pasisekė pamatyti pievoje bestypčiojančią švarų baltą gandrą, galite šiemet tikėtis gero derliaus. Tiesa, padirbėti teks ir jums patiems.
- Gerą derlių žada ir varlių bei skruzdžių pagausėjimas. Tačiau jei karkvabalių – lauk sausros.
- Jeigu ievoms žydinti ir ažuolams sprogstant dar reikėtų saugotis šalno, tai alyvoms pražyduojant jau galima atsikvėpti.
- Jei mėnesio pabaigoje ims pūsti šiaurys – gali pūsti ilgai.
- Kai gegužė šalta ir vėjuota, tai nedžiugina, bet derliui į naudą.
- O šių dienų patirtis sako, kad ir sode, ir gėlyne, darže ar net ant palangės verta ir reikia auginti viską, kas stiprina mūsų sveikatą, imunitetą. Rūpinkimės ir grožiu, ir nauda, bet svarbiausia, kuo daugiau besidarbuodami būkime gamtoje – tuo ilgiau išliksime žvalūs ir sveiki!

Sodininkui...

• Jeigu iki šiol sodo ar sklypo ribas buvo mada atskirti tujų kolonomis ir taip „užsidaryti“ savo sklypelyje, – tai dabar galima pasidžiaugti, kad šias ribas vis dažniau ženklina įvairiais žydinčiais krūmeliais ar vaismedžiais.

• Koloninės obelys ne išimtis. Nors ankstesniais metais, pasodintose vietose gyvatvorės, jos tik džiugindavo savo žiedais akį, dabar išvestos veislės duoda ir gerą derlių. Už tai turėtume būti dėkingi selekcininkams, mokslininkams.

• Jeigu jau turite šių vaismedžių pasisodinę, atsiminkite, kad genėti reikėtų nestipriai, nebent senesnės, daugiau nei penkerių metų. Palikite stipriausią centrinį kamieną ir neapsirikite galvodami, kad jie neaugina šoninių šakų. Paprastai trešnės ar obelaitės formuoja trumpas vaisines šakeles. Jos gražiai žydi, veda gausių derlių. Kitaip kriaušės ar slyvos – jos dera ant ilginesnių šakų. Apsispręskite, kaip formuosite medelį – koloninės formos ar žvakidės. Sodininkai patyrė, kad žvakidės formos medeliai dera gausiau.

• Tiems, kurie anksti pavasarį nespėjo šių vaismedžių įsigyti ir pasisodinti, belieka laukti rudens, geriausia spalio mėnesio. Nužiūrėkite tinkamą vietą ir atsiminkite, kad trešnaiteis mėgsta saulėtą vietą, gerai įtręštą dirvą. Joms tiks ir pietiniai šlaitai.

• Pirmamečius koloninius vaismedžius prižiūrėkite tinkamai – tręškite, mulčiuokite, stebėkite, kad nepultų kenkėjai ir ligos. Pavasarį tinka tręšti kompleksinėmis trąšomis su mikroelementais, ypač reikia kalio. Tam, kad medeliai sustiprėtų ir užaugintų gerą derlių, peržydėjusius reikėtų kas 10–12 dienų patręšti 0,2 proc. azoto trąšų tirpalu. Į 10 litrų vandens idėkite ir ištirpinkite šaukštą amonio salietros.

• Šį mėnesį nepamirškite, kad rūpintis reikia visais savo sodo vaismedžiais. Nebent jau pamaitinote juos gerai balandžio mėnesį. Prisiminkite skystąsias organines trąšas – gyvulių arba paukščių mėšlo tirpalą. Gerai tręšti ir mineralinėmis (karbamido) trąšomis.

• Jeigu jūsų sodą juosia gyvatvorė, ypač lapuočių krūmų, geriausiai būtų po jais pamulčiuoti, kad neaugtų piktžolės ir susilaikytų drėgmė. Apleistos ir piktžolėtos gyvatvorės neatrodoys dailiai. Geriau jau paberti po jomis smulkiąžiedžių nereiklių vasarinių gėlių sėklų, kad ir serenčių. Tujų gyvatvorės išpurtykite, išgrębtykite spyglius, patrupinkite krūmelius, kad šakotųsi.

• Labai dažnai pavasarį, ypač esant sausesniems orams, pamirštame vaismedžius palaistyti, galvodami, kad žemė ir taip iš po žiemos drėgna. Deja, neapsirikime – vaismedžiams šiuo metu vandens neturi trūkti. Ypač gausiai liekite jaunus medelius. Palaisčius galima užpilti sluoksniu durpių, komposto arba žolės.

• Saulėtas ir sausas vietas sode verta apželdinti šliaužiančiais, kiliminiais augalais. Dabar labai tinkamas laikas jiems sodinti. Jie suteiks sodui stilingumą, tvarkingumą išpūdi, uždengs tuš-

čias žemės vietas, gražiai nusidrieks tarp didesnių augalų, išsiplės ir pridengs nužydėjusių svogūninių gėlių plotelius. Tiks šilokai, čiobreliai, žiemenės ir kt.

• Labai greitai šylant orams želia ir veja. Būtų gerai pradžioje ją pjauti kuo dažniau, kas savaitę – tuomet ji suaugęs švelni ir tanki. Išrinkite iš vejos kiaušienes, jei jų nėra beviltiškai daug. Galima išpjauti peiliu ar specialiu ravėtuvu. Tačiau jei jų užsisėjo labai daug, teks pasitelkti specialius herbicidus ir sausu, nevejūtu oru nupurkšti.

Daržininkui...

• Į savo daržą verta pasikviesti sveikatą stiprinančią daržovę – ropes. Jose vitamino C yra daugiau nei citrusiniuose vaisiuose, taip pat karoteno, folio rūgšties, kalio, kalcio, fosforo, magnio, geležies, natrio, jodo, ląstelienos, vitaminų E, PP, C ir augalinių baltymų. Pagražės veido oda, sustiprės imunitetas. Ropėse esančios medžiagos malšina skausmą, turi antiseptinį poveikį, padeda užgyti žaizdoms, gydo kosulį.

• Pasak mokslininkės doc. **Audr. Žebrauskienės**, ropes patartina vartoti turintiems širdies ir kraujagyslių, virškinimo, kasos sutrikimų, kai kankina sąnarių skausmai, norint išvengti aterosklerozės. Ropėse yra steroidų.

• Teigiamas ropių poveikis pasireiškia dėl skaidulų ir antioksidantų. Kuo daugiau racione tokių skaidulų, tuo labiau jos gali sumažinti „blogojo“ cholesterolio kiekį.

• Rudens derliui verta pasisėti „Sweetbel F1“ veislės ropių. Jų šakniavaisiai apvalūs, gražios formos, lapai žali, violetinio atspalvio. Vegetacija 70–85 dienos. Šios ropės labai skanios, ypač saldžios, geros išvaizdos. Šakniavaisio skersmuo 6–8 cm.

• **Pupelės.** Nesusigundykite jų, ypač krūminių, sėti pirmomis šiltesnėmis gegužės dienomis. Šaltomis dienomis brinkimo stadijoje jos sunyksta arba sudrygsta netolygiai. Taigi verta palaukti mėnesio pabaigos, jei labai norite pankstinti šių vertingų daržovių derlių, pridenkite agropilėvele, inspektų langais. Žemė prieš sėją turi būti sušilus, pridenkite ją iš anksto.

• Anksčiau kaip gegužės 15 negalima sėti ir salierų daigų, nes gali būti žyduoliai. Daigus sodinkite sekliai, kad lapkočių pagrindas kyšotų lauke, tuomet šakniavaisis išaugs didelis, be šoninių šaknelių.

• Jei jūsų pomidorų daigai peraugo, nenusiminkite, galima mėginti sodinti įstrižai, t.y. peraugusį stiebą užpilti žemėmis, kad ant jo susiformuotų papildomos šaknyš. Daigo viršūnelę stenkitės nukreipti į šiaurinę pusę, šaknis – į pietinę.

• Nepamirškite, kad pomidorai mėgsta augti purioje žemėje, todėl po laistymo purenkite tarpueilius, po liekaus taip pat. Apkaupkite tuo pačiu ir stiebus. Taip apsaugosite augalą nuo pašaknio joms bus, formuosis papildomos šaknyš, joms bus šilčiau.

• Pomidorų daigus šiltnamyje ge-

riausia pasodinti pirmą gegužės dešimtadienį. **Agurkus** ir **paprikas** – iki vidurio, **baklažanus** – tik pabaigoje.

• Sužydėjus vyšnioms jau sėjame žiemos derliui **burokėlius, morkas**, beriame **ridikėlius**, sėjame **šparagines pupeles, špinatus**. Sodiname **kopūstų** daigus, **šakninius salierus**.

• Na, o apie šv. Stanislovo dienos darbus ar verta bepriminti – cibulinius! Tačiau sodiname **svogūnus**, sėjame **avizas, žirnius**. Beje, jei Stanislovinės šiltos ir giedros, bus daug medaus šiemet. Jei lietinga ir apniukusi, patys suprantat...

Gėlininkui...

• Jeigu gėlyne iki šiol neturite gražios daugiametės **ežiuolės**, tikrai reikėtų šiemet įsigyti bent keletą daigelių ir rasti joms vietas. Kodėl? Tai vienas iš tų augalų, kuris labai stiprina imunitetą. Jos turi antialerginių, antibakterinių, antivirūsinų ir antimikrobinių savybių. Žolininkai laiko jas vienu geriausių natūralių antibiotikų ir imuninės sistemos stimuliatorių, puikia priemone nudegimams, peršalimui, gripui, šlapimo pūslės, infekcijoms ir tonzilėms gydyti. Visose ežiuolės dalyse – šaknyse, sėklose, žieduose, antžeminėje dalyje esančios gamtinės medžiagos sudaro neįprastai harmoningą gydymąjį poveikį. Beje, mokslininkai nėra nustatę jokio šio augalo pašalinio poveikio.

• Taigi belieka pamėginti auginti šią gana nereiklį gėlę – echinacėją, nes visų jos gerųjų savybių trumpai neišvardinsi. Atsiminkite, šiam augalui mieliausia yra saulėta vieta. Tiks ir pusiau saulėta. Daigus sodinkite 50–60 cm atstumu, dirvožemis neturi būti rūgštus. Gegužės pabaigoje, kai dirvožemis jau išilęs, galite sėti ir dirvą ir sėklomis. Šiaip tą reikėjo padaryti vasario mėnesį – sėti į dėžutes. Dabar jau turėtumėte daigelių. Beje, ežiuolės krūmeliai dauginami pavasarį, tai galima pasidomėti, gal pasidalins su jumis jų turinti kaimynė, draugė, o gal tiesiog nusipirksite.

• Šiuo metu gausu įvairių ežiuolių veislių, o ir spalvų įvairovė plati. Nuo tradicinės rožinės-avietinės spalvos iki baltų, oranžinių, geltonų. Augalas žydės nuo liepos iki rugsėjo. Krūmai 70 cm aukščio.

• Verta prisiminti ir namuose arba vasariniame šiltnamyje auginti **steviją** (medaus žolę), kuri yra 10 kartų saldėsnė už cukrų, bet sveikatai tik padedanti. Taip pat ir **auksinį ūsą**, arba kitaip **naminį ženšenį**. Tereikia pradėti domėtis ar tiesiog prisiminti šių augalų gerąsias savybes. Mes taip pat dar pasikalbėsime apie šių augalų naudą.

• Neskubėkite į nesušilusią žemę sodinti **jurginų, kanų**. Tai geriausia daryti antroje gegužės pusėje, kai žemė jau būna išilusi ne mažiau kaip 10 laipsnių C. Nepakens ir kitas į nuolatinę vietą subertas gėles pridengti plėvele. Ką gali žinoti, kokias išdaigas naktimis orai iškrės.

• Jau kalbėjome praėjusį kartą apie daugiametį gėlių dalijimą. Būtų gerai mechaniškai jų šaknų nekapoti, o tiesiog rankomis išardyti, padalinti krūmelį, kad atsiskirtų šaknyš ir kiekvienoje dalyje būtų po kelis stiprius pumpurus, šakniastiebius. Taigi dauginkite ir plėskite **flioksus, melsves, astilbes, vienadienes** ir kitas. Dalinkitės su kaimynais, draugais.

• Gegužės 12 d. – Žiedų diena. Labai tinkama sėti ir sodinti vijoklinius augalus, jurginus ir kanas, kitus šakniagumbinius augalus. Šią dieną tinka rinkti vaistinių augalų žiedus, daryti užpilus.

• Šv. Izidorius (15 d.) – sėjos pabaiga. Bet tik ne sodininko, daržininko ar gėlių augintojo darbų pabaiga. Todėl belieka palinkėti gero pavasarinio darbymečio!

Pašnekėsiai

Tegul ŽODIS skamba...

Gegužės 7-oji – Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena. Šią dieną ir žurnalistai švenčia savo profesinę šventę. Todėl pirmiausia noriu visų mūsų, ir rašančių, talkinančių, ir skaitančių vardu pasveikinti visą „Gyvenimo“ kolektyvą, padėkoti, kad mūsų krašto leidinyje visuomet randasi vietos ne tik svarbiausiems šalies ir rajono reikalams, bet ir labai mieliems, paprastiems dalykams. Apie viską čia galime pasikalbėti, padiskutuoti, pasiginčyti, kaip ir gyvenime. Žmogaus kasdienybėje nėra nereikšmingų dalykų. Todėl kartais laiku ištartas ar išgirstas žodis, patarimas gali pakeisti net likimus. Tegul rašančių mūsų gyvenimo metraščių plunksna būna aštri, žodis teisingas, taikus, kritiškas, bet ne žeidžiantis ar užgaulus.

Motina, meilė, mirtis... Šie nuolat mus lydintys žodžiai ir kasdienybėje, ir poetų posmuose ar dainose skamba pakylėtai, pagarbiai, kartais paslaptingai. Gimtinei, grožis, gėlė, gyvenimas – jausmingai, jaudinanti, subtiliai... Karas, kraujas, karantinas – bauginanti, šurpukai. Pavasaris, paukštis, pasaulis – melodingai, gaiviai, plačiai... Kiekvienas jų turi savo spalvą, kvapą ir nepakartojamą skambesį! Tai gimtosios kalbos mums dovana, jos grožis. Užtenka atsiderinti ilgesni laiką toli nuo namų svečioje šalyje ir ten sutikti lietuviškai šnekantį žmogų, tautietį, o gal ir ne, nesvarbu, ir tu jau pasiruošęs ištiesti rankas ir apglėbti sutiktąjį, kaip patį brangiausią ir artimiausią žmogų, nes tokia jau ta kalbinio bendrumo galia. Todėl dabar, kai vėl esame laisvi ir tuo pačiu laisvai pasklidę po pasaulį, kai mūsų vaikai ir anūkai lengvai „įkanda“ svetimas kalbas, jomis čia šaukta nuo mažumės, širdis daužosi pagalojus, ar jie nepamirš savo gimtosios, ar puoselės ir brangins taip sunkiai saugotą ir apgintą? Bet ką čia slėpti... jau dabar močiutės ne taip retai nesuskalba su savo vaikaičiais... ir ne todėl, kad kalba nevertinama mokykloje, aplinkoje, kad gyvena svetur, kad vienas iš tėvų kitos tautybės... Paprasčiausiai iš nenoro jos mokyti ir mokytis, iš nepagarbos savo tėvams ir protėviams. Bet čia jau kiekvieno iš mūsų reikalas – daryti viską, kad tokių nukrypimų būtų kuo mažiau. Neskubėkime anūkėlei pirkti ilgakojės barbės gimtadienio proga, paieškime spalvingos gražios knygelės, skaitykime kartu, mokykime. Dėliokime iš kaladėlių pirmą lietuvišką žodį, patys kalbėkime gražiai ir aiškiai, be visokių mažybinių lemenimų. Vaikai daug gudresni, nei manome. Ir su jais viskas paprasčiau.

O štai mes, suaugėliai, mokslo, valdžios vyrai ir moterys, verslininkai, vadybininkai, apžvalgininkai, net laidų vedėjai kartais pažėriame tokių perliukų, svetimybų, tarptautinių žodžių mandrybių ir įmantrybių... kad net ausys linksta. Ir ką jau tuomet belieka kaltinti? Ech... moralizuoti tai jau tikrai lengviausia. Ko jau ko, bet pastarieji metai davė laiko paskaityti gerą knygą, paimti į rankas poezijos tomelį... Čia dar kalba šviri, graži, taisyklinga... Žodis skambantis, tikslus. Tai mokykimės savo kalbos ir rašto iki gilios senatvės.

Pavasariškos giedros linkėdama,
Jūsų Augustina

SKANAUS!

Žolintės Danutės kokteilai

Pavasaris. Suplakite mirkytus linų sėmenis ir graikinius riešutus, po pusę avokado ir mango, įvairių žolelių ir kiaulpienių žiedų su koteliais, klevų žiedų, 200 g obuolių sulčių ir maltos kiaulpienės šaknelės.

Sveikata. Suplakite bananą, obuolį, tris kiaulpienių žiedus su koteliais, po porą lapelių garšvų, dilgėlių, builių, imbiero gabalėlį, 200 g obuolių sulčių arba vandens. Dar galima užberti pamirkytų graikinių riešutų.

Esame taip apsunę po žiemos, kad pusryčiams eidami į darbus norime labai lengvo ir sotaus maisto. Todėl tikrai verta susiplakti vienokį ar kitokį vaisinį kokteilį. Skaniausi pagaminti jie būna, kai maišome nedaug rūšių vaisių. Mėgstantiems saldesnį tiks bananai su mangais ar kriaušėmis. Kriaušės skanu su ananasais ar persimonais. Labai dera tarpusavyje braškės su kriaušėmis ir ananasais su vynuogėmis. Tačiau jei maišysite su kitais vaisiais arbūzų ar melioną – nusivilsite. Geriau kokteiliams jų nenaudoti.

Kokteilams sunaudoti tinka ir savo išvaizdą kiek pakeitusius vaisius. Tačiau venkite dėti kietus, neprinokusius. Patikrinkite savo šaldytų uogų atsargas ir nelaukdami sunaudokite jas kokteiliams. Visuomet paskaninsite įdėdami šaldytų juodųjų serbentų šaukštą kitą. Praskiešti kokteilį geriausia vandeniu. Mėginkite, atraskite savo naujus skonius.

Smulkieji ūkiai vėl gali kreiptis paramos

Nuo gegužės 3 d. vėl pradedamos rinkti paraiškos pagal Lietuvos kaimo plėtros 2014–2020 m. programos (KPP) priemonės „Ūkio ir verslo plėtra“ veiklos sritį „Parama smulkiems ūkiams“. Šiomet ir pieninės galvijininkystės sektoriui, ir kitiems sektoriams šaukimas paramai skelbiamas vienu metu, kad nė vieni ūkininkai nesijaustų diskriminuojami. Finansavimas ir jo skyrimo pirmumo eilės yra atskiros, tad konkuruoti sektoriams nereikia. Paraiškos bus priimanamos iki birželio 30 d.

Kvietimas bendras visiems sektoriams

Šiomet jokie esminiai reikalavimai paramai gauti nepasikeitė. Pakeistos tik taisyklės, nes pieninės galvijininkystės sektoriui ir kitiems sektoriams (augalininkystė, gyvulininkystė, daržininkystė, uogininkystė, sodininkystė) kvietimas paramai yra bendras. Žemės ūkio ministerijos 2-ojo Europos Sąjungos paramos skiriamos vyriausioji specialistė Dalia Rutkauskaitė sako, kad taip norima išvengti sektorių diskriminacijos: dabar visi į paramą pretenduoti gali vienu metu. Skriaudus dėl to niekas nepatirs, nes finansavimo krepšeliai atskiri: pieninės galvijininkystės sektoriui skirta 5000000 eurų paramos lėšų, kitiems sektoriams skirta 10231248 eurai paramos lėšų. Paramos paraiškoje turi būti pažymėta, ar paramos kreipiamasi pieninei galvijininkystei, ar ne.

Didžiausias paramos dydis išlieka toks pat kaip ir praėjusiais metais – 15000 eurų. Parama mokama dviem dalimis. Pirmoji išmokos dalis sudaro 80 proc. visos gautos paramos ir yra išmokama po sprendimo ją skirti. Likę 20 proc. mokami kitais metais po verslo plano tinkamo įgyvendinimo. Jeigu verslo planas įgyvendintas netinkamai, išmoka ne-

mokama, o išmokėta dalis turi būti gražinta.

Reikalavimai pareiškėjams

Paramos gali kreiptis ne jaunesni kaip 18 metų fiziniai asmenys, užsiimantys žemės ūkio veikla ir iki paramos paraiškos pateikimo dienos savo vardu įregistravę žemės ūkio valdą ir ūkininko ūkį teisės aktų nustatyta tvarka. Paraiškos kartu su partneriais nepriimanamos.

Ūkių, pretenduojančių į paramą smulkiems ūkiams (išskyrus pieninės galvijininkystės ūkius), produkcijos standartinę vertę išreikštas valdos ekonominis dydis paraiškos teikimo metu turi būti ne mažesnis kaip 4000 Eur ir ne didesnis kaip 7999 Eur.

Pieninės galvijininkystės ūkis paramai smulkiems ūkiams yra tinkamas, jei pieninių veislių melžiamųjų karvių skaičius ne mažesnis kaip 3 ir ne didesnis kaip 9 bei pagal pieninių veislių melžiamas karves apskaičiuotas valdos ekonominis dydis sudaro daugiau kaip 50 proc. bendro valdos ekonominio dydžio.

Remiama veikla

Pagal veiklos sritį „Parama smulkiems ūkiams“ ES parama teikiama žemės ūkio produktams gaminti ir žemės ūkio produktams, pagamintiems (išaugintiems) val-

„Parama smulkiems ūkiams“ suteikia galimybę palengvinti darbą ir padidinti produktyvumą.

A. Karpinsko asmeninio archyvo nuotrauka

doje, apdoroti (rūšiuoti, pakuoti ir pan.), perdirbti ir teikti rinkai. Paramos tikslas – efektyvesnis ūkininkavimas modernizuojant ūkius, užsiimant prekybine gamyba bei konkuruojant rinkoje, didinant smulkiųjų ūkių ekonominę gyvybingumą.

Tokia parama smulkiems ūkiams prieš porą metų pasinaudojęs Andrius Karpinskas už 15000 eurų įsigijo naują traktorių. Anot jauno Šiaulių krašto ūkininko, jei ne ši parama, būtų tekę dar kokius penkerius metus vargti su sena nuolat lūžtančia technika, kol būtų sutaupęs naujam traktoriui. O dabar padidėjęs darbo našumui, jis galėjo 20 procentų padidinti ir savo bulvienojus bei uogynus, kaip ir buvo išpareigojęs.

Projektų atranka

Projektai finansavimui pagal veiklos sritį „Parama smulkiems ūkiams“ atrenkami pagal kriterijus,

skiriant balus. Privalomas mažiausias balų skaičius – 25 balai. Jei paraiška nesurenka šio minimalaus balų skaičiaus, ji atmetama.

Jei kuriamas specializuotas gyvulininkystės, daržininkystės, uogininkystės, sodininkystės arba mišrusis ūkis, kurio viena iš veiklų yra gyvulininkystė ir kurio pajamos iš gyvulininkystės veiklos, įgyvendinus verslo planą, turi sudaryti ne mažiau kaip 50 proc. visų veiklos pajamų, – suteikiama 15 balų. Šis atrankos kriterijus netaikomas paramos paraiškoms, kai kreipiamasi paramos dėl pieninės galvijininkystės.

Kuo mažesnis ūkis – tuo dau-

giau balų: jei žemės ūkio valdos ekonominis dydis yra nuo 4000 iki 4999 Eur – skiriama 20 balų, nuo 5000 iki 5999 Eur – skiriama 15 balų; nuo 6000 iki 6999 Eur – skiriama 10 balų; nuo 7000 iki 7999 Eur – skiriami 5 balai.

Kuo labiau pareiškėjas įsipareigoja padidinti produkciją įgyvendinęs verslo planą, tuo daugiau balų gauna: jei nuo 51 proc. ir daugiau, jam skiriama 20 balų, nuo 21 iki 50 proc. – 15 balų.

Svarbu, ar pieninės galvijininkystės ūkiai prisideda prie aplinkos tvarumo ir prie ūkio darbo procesų efektyvumo didinimo. Po 20 balų suteikiama, jei verslo plane numatytos investicijos į betonines mėšlides ar srutų kauptuvus, taip pat į pieno šaldymo įrangą, o už investicijas į melžimo įrangą suteikiama 15 balų.

Visuose sektoriuose atsižvelgiama į pareiškėjo amžių (jei iki 40 metų imtinai, – suteikiama 10 balų), narystę kooperatyve (ilgiau negu 2 metai – 15 balų, iki 2 metų – 10 balų). Dar po 10 balų suteikiama, jei pareiškėjas anksčiau nėra gavęs paramos smulkiems ūkiams, taip pat, jei projektas įgyvendinamas vietovėse, kurių bent 50 proc. ūkio žemės ūkio paskirties žemės ploto yra gamtinių ar kitų specifinių kliūčių.

Užs. Nr. 031

EUROPOS ŽEMĖS ŪKIO FONDAS KAIMO PLĖTRAI: EUROPA INVESTUOJA Į KAIMO VIETOVES

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA

Prienuų turguje Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Gėles moterims dovanokime ir be progos...“

Šventinį šeštadienio rytą turgus buvo didelis ir ilgai tęsėsi. Apie dešimtą valandą daug šurmulio visur. Tik kiek ramiau ūkininkų gyvūnų turgavietėje, kur vienas triušiu augintojas žadėjo ir meškerę pirkti, žvejoti pradėt, sako, gal taip pirkėjai arčiau ateitų.

Jauna pora vištų prekeivių taipogi poilsiaivo gerdami kavą. Vištų dar buvo likę, bet pasakojo, kad nemažai ir išpardavė nuo ankstyvo ryto. Viena višta kainavo 7–7,50–8 eurus. Vilkaviškietis, pirmą kartą atvykęs į mūsų turgų, sakė taip pat, jog mažoka pirkėjų, matyt, dauguma perka gėles, renkasi gardumynus ir dovanas. Vyras turėjo atvežęs veislinių vištų inkubacinių kiaušinių, kurių vienas kainavo vieną eurą. O už vieną iki dešimties parų amžiaus veislinį viščiuką prašė trijų eurų. Jis įdomiai pasakojo apie veisles, kurių kiaušinių turėjo, pavyzdžiui, „ajam samani“ veislės vištos bus visos juodos, ir jų kaulai, ir mėsa; „bramai, tačankos, australopai – didžiųjų vištų veislė, „amrokai“ – raibos vištos, „la flešai“ neturi skiauterių, o turi du ragus; plikakaklės bus plikais kaklais „be šalikėlių“. Už dešimt vištos kiaušinių įvairiose turgaus vietose prašė nuo 1,20 euro. Vištų augintojai tikino, kad dabar pats vištų dėjimo metas.

Ūkininkai centnerį grūdų pardavė už 7–12 eurų, pirkto ir įvairių žolių sėklų, burokėlių, morkų didesniais kiekiais. Už jų, toliau turguje, buvo gausus pasirinkimas įvairių gėlių, vaismedžių, vaiskrūmių, o dar toliau – daugybė padėvėtų bei naujų daiktų, drabužių.

Įėjus pro vartus į turgų įprastose savo vietose mūsų rajono ūkininkai sėkmingai prekiaavo sėmenų aliejumi, kalociumi. Pirkėjai, laikydami esi

atstumų, vis būriavosi prie gėlių. Lapinė begonija kainavo 4 eurus, svyranti – 7 eurus, šlamutis – 2,60 euro, svyranti našlaitė 5 eurus, svyranti verbena – 6–8 eurus, svyranti braškė – 6 eurus, ledinuko daigas – 0,60 euro, gumbinė begonija – 3 eurus, krūminė palergonija – 3 eurus, serentis – 0,50 euro, žemuogės daigas – 0,40 euro. Kiti rinkosi po dvi, keturias ar daugiau šakeles gražių chrizantemų žiedų. Kad nereikėtų gyvenime gailėtis, jog per mažai dėmesio skyrei savo gyvenimo moteriai, vaikų motinai, kaip nutiko pirkėjui Rychiui, jis patarė vyrams gėles moterims – mamoms, žmonoms, draugėms – dovanoti be progos, jeigu norima, kad jų akys švytėtų. Kas žino, kiek jis teisus. Tik nuoširdus žmogus sakė gailisi, kad per mažai lankė, per mažai guodė, gerą žodį pasakė, per mažai tylėjo, kai jo žmonai to labai reikėjo. Tad šį rytą jis pirkto ir daug žvakių, kad jų liepsnelėmis šilumą perduotų... Pirkėjas, beje, buvo įsitikinęs, kad daug tikriau ir gražiau būtų, jeigu surastų „senovinių“ žvakių, kurias vaikystėje Visų šventųjų vakarą ant kapų nuo vėjo laikraščiu pridengdavome. Užsiminus, kad yra, kurie renkasi žvakes „su baterijomis“, neva ilgalaikes, kurios ypač šviečia naktį, pusamžis vyras šyptelėjęs sakė, kad „neturi atsakymo, kokios ateities sulauksime“.

Kiek ilgiau stabtelėjęs prie prekeivių įvairia žuvimi, vienas jų pasidalijo mintimis, kad Prienuų turguje

pirkėjai ypač mėgsta šviežią žuvį, kurią jau bebaigiąs ir išparduoti, ir sako, kad ne tokie „išrankūs“, kaip kaišiadoriečiai, kurie ilgai renkasi, bet vis tiek nuperka. Kilogramas šviežios stintos kainavo 4,50 euro, žiobrių – 2,90 euro, šamo filė be odos – 4,90 euro, lydekos – 4,99 euro, šamo – 3,90 euro, storkio – 6,90 euro. Jūros lydekos filė „su akcija“ kainavo 1,99 euro, ir jos jau nebuvo likę. Kilogramas gražaus heko kainavo 3,20 euro, vėgėlės – 5,90 euro, sauso šaldymo lašišos kepsnelių – 7,99 euro, ešerio filė be odos – 5,90 euro.

Pieno bei jo produktų pirkėjai jau iš turgaus tokiu metu „pabėgę“, ir prekeivių likę nedaug. Litras pieno kainavo 0,50–0,60 euro, litras grietinės – 3,60–4 eurus, kilogramas varškės – 2 eurus, pusė kilogramo sviesto – 4 eurus, varškės sūrio kilogramas – 4–4,50 euro. Tai yra sūri galima pirkti ir pigesni, ir brangesni, su priedais ar be jų.

Paviljone lietuviškos šviežios kaimiškos sprandinės kilogramas kainavo 6,50 euro, šoninės – 5–5,50 euro, kumpio – 5,50–6 euro, kauliukų – 1–1,50 euro, šaltienos indelis

– 2 eurus, šonkauliukų kilogramas – 5 eurus, šviežių lašinių – 6 eurus, kepenų – 1,50 euro, taukinės – 1–1,50 euro, riebalų indelis kainavo 1 eurą, spirgučių – 1,50 euro.

Ruošdamiesi šventiniam savaitgaliiui turgaus lankytojai ypač gerai pirkto sprandinę, šoninę, nes dauguma patys marinuoja šašlykus. Ir kaip pabrėžė pirkėja prieniškė, „be acto, tik su kuo daugiau svogūnų ir prieskonių“. Kita moteris sakė skubanti praleisti savaitgalį keliaudama po Lietuvos kurortus, tad kelionei „įsimes lašinukų, agurkų ir pomidorų“, kurių pirkto turguje. Kilogramas avietinių pomidorų kainavo 2,50 euro, salotų – 4 eurus, 200 g svogūnų laiškų – 1 eurą, ryšelis ridikėlių – 0,80 euro, ryšelis šviežių morkų – 1 eurą. Indelis graikiškų braškių kainavo 2,50 euro, kilogramas šilauogių 12–17 eurų. Į šias uogas žvilgtelėjęs pirkėjas sakė: „Nori nenori, vis tiek dar kainą litais paverčiu. Turtingų gyventojų šalis esame“, nesuprasi, juokais ar rimtai akcentavo, pats turguje, kaip patikino, perkantis tik bulves, už kurių kilogramą mokėjo 0,40 euro.

„Prienuų turguje perki, savo kraštą tu remi!!!“

Musikaltimai Nelaimės

Smurtas. Alytaus apskr. VPK Prienuų r. PK gautas moters (g. 1989 m.) pareiškimas, kad Prienuose, Vytauto g., **balandžio 27 d.** prieš ją smurtavo sugventinis (g. 1992 m.). Įvykis tiriamas.

Gegužės 1 d. konflikto metu tėvas, gim. 1982 m., gyv. Prienuų r., kuriam nustatytas 2,05 prom. neblaivumas, sudaužė sūnaus, gim. 2004 m., judriojo ryšio telefoną ir telefonu sudavė vieną smūgį į kairės rankos riešą, taip sukeldamas fizinį skausmą.

Rasta sprogmenų. Gegužės 1 d. gautas pranešimas, kad Prienuų rajono sav., šalia namų tvarkant teritoriją rastos trys 2-ojo pasaulinio karo laikų minosvaidžio minos 82 mm. Į įvykio vietą atvykę LK Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono SSN grupės nariai sprogmenis saugiai sunaikino radimo vietoje.

Sudegė lauko virtuvė. Balandžio 28 d. 06:46 val. gautas pranešimas, kad Prienuų r. sav., Jiezno sen., Verbyliškių k., Pakalnės g., dega pastatas. Atvykus ugniagesiams mūrinė 4x6 m lauko virtuvė buvo visiškai sudegusi. Viskas buvo papildomai perlieta vandeniu. Lauko virtuvė buvo dengta šiferiu.

Katilinėje degė šiukšlės. Gegužės 1 d. 20:07 val. gautas pranešimas, jog Prienuų r. sav., Jiezno sen., Verbyliškių k., Plytinės g., atvira liepsna dega katilinė, namas vieno aukšto, mūrinis. Atvykus ugniagesiams, gyventojai gaisrą buvo jau užgesinę. Katilinėje 2x3 m plote degė šiukšlės. Namas mūrinis, 20x10 m, 1 aukšto, stogas skardinis. Buvo ir suveikė dūmų detektorius.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK ir Kauno PGV pirmines informacijas

Tai, kas išaugina...

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Prisimename išdidžią Suvalkijos Laisvės kovotojų Motiną – Oną Lukšienę

Mūsų Mamelė, Motulė... jau istorija tapę žodžiai, vaikų skirti savo Mamai Onai VILKAITEI-LUKŠIENEI. Šią Tėvynei Lietuvai, savajai šeimai atsidavusią Lietuvos Laisvės kovotojų Motiną prisiminkime 135-ųjų gimimo ir 55-ųjų mirties metinių proga.

Ona Vilkaitė gimė 1886 m. gegužės 10 d. Prienu valsčiuje, Degimų kaime – ten, Klebiškio miško apsupta, tebuvo vienintelė sodyba, dar vadinama Vilkų lauku. Šeimoje vyriausioji iš vaikų Onutė augo su dviem broliais Jurgiu ir Pranu bei sesute Kazimiera, tebuvusia dvejų metų, kai per šiltinės epidemiją mirė tėvai. Našlaičius globoti ir 26 hektarus žemės turintį Vilkų ūkį prižiūrėti pristatė giminaičiai, tačiau netrukus vaikai atsisakė jų globos ir nutarė tvarkytis patys. Kai tik Onutei sukako 18 metų, vargo vargelio nebodama ji ėmėsi „gaspadoriauti“ – besirūpindama jaunesniųjų auklėjimu ir didelio ūkio priežiūra jauna, išdidi mergina nė nepajuto sulaukusi nuotakos amžiaus, tačiau kurti savąją šeimą vis neturėjo laiko – piršliai sukaldavosi nieko nepesę. Kartą brolis Jurgis pasišaipė iš jos senmergystės, tuomet Ona pareiškė ištekesianti už pirmojo įsukšančio tėviškės kiemą. Kai 1918 m. iš Veiverių valsčiaus Juodbūdžio kaimo atvažiavo pagyvenęs 59 metų našlys, turintis tris vaikus, Simanas Lukša (1864-1947), Ona Vilkaitė nedvejodama pasirinko šį vyrą. Tokia tai šeimos legenda...

Rūpesčių ir darbo užgrūdinta Ona atitekėjo į Pirmojo pasaulinio karo nusiaubtus Simano Lukšos namus, suniokotą 33 hektarų dirbamos žemės ūkį. Čia Ji šilčiausius motiniškus jausmus atidavė savo vyro pirmosios santuokos vaikams: Marijai, Angelei ir Vincentui. Nebodama sunkumų su nuoširdžiu garbingu vyru susilaukė keturių savo sūnų: Jurgio (1920-1947), Juozo Albino (1921-1951), Antano (1923-2016) ir Stasio (1926-1947). Vaikai Mamos Onos Lukšienės buvo auginami vienas kitam artimi, mokomi užjauti silpnesnį – juk ne veltui sakoma, ką gali Motinos meilė – piktoms jėgoms neįveikti.

1923 m. sūnui Antanui ateinant į šį pasaulį, Lukšų šeimyna persikėlė į naują (dabartinę) sodybą, visai šalia 1783 m. protėvių įkurtos, per karą sudegintos senosios – tik išlikusį seną „dvių galų“ namą persivežė, statėsi naujus pastatus, gerino pienininkystės ūkį. Tais pačiais metais už kaimyno Prano Tūtlio ištekinio vyriausią

dukterį Mariją.

„Mūsų šeimoje gyvenimo perspektyvą brėžė Mamelė – drąsi, religinga, nenuilstamai darbšti, vaikų auklėjimui ir išsilavinimui reikli moteris. Kiekvienas Jos nurodymu turėjom savo pareigas sąžiningai atlikti – mažiausieji ganė „šimtą žąsų“, paūgėjusieji, prieš išeidami į Veiverius mokslo žinių semtis, padėdavom rytinę ruošą atlikti. Kiek galėdami išitraukėme į tėviškės gerovės kūrimą – iš Mozūriškių girios parsinešę aplink vaismedžių sodą ažuoliukus ir liepas sodinome, šlapias dirvas melioravome. Namie darbai be paliovos darbus ginė – čia šienapjūtė, čia jau, žiūrėk – rugiapjūtė. Vakarais, po dalgių mosavimo, mes, jau studentai broliai, kieme prie šulinio prausdamiesi dar ir dainą „užplėšdavome“.

Sekmadienis ir atlydai – šventa. Mamelės nurodymu, visi šeimos vyrai į „bričką“ – ir netrukus Veiverių parapijos Šv. Liudviko bažnyčioje. Per šv. Onos atlaidus šventorius pilnas šurmuliuodavo, paskui giminės ir artimiausi bičiuliai į sodybą suvažiuodavo mūsų vardavininkę Mamą pasveikinti.“

Mamelės požiūris į mūsų, vaikų, mokslą buvo toks griežtas, kad nė vienam nekildavo abejonių, gal į mokyklą kokią dieną neiti. Vyriausias sūnus VINCENTAS, baigęs Veiverių progimnaziją, pavasarininkas, taps ūkio paveldėtoju, o mes, keturi jaunesni sūniai, privalėsime duoną iš aukštojo mokslo pelnytis – taip Mamos su Tėvuko pritarimu buvo numatyta“, – prisiminimus apie jaunystę mums palikęs teigia sūnus Antanas Lukša.

Motulės džiaugsmui Lukšų vyrai užaugo išlakūs, taurių broožių ir užgrūdinti kaip ažuolai – baigę Mozūriškių pradžios mokyklą, Veiverių progimnaziją ir Kauno „Aušros“ gimnaziją, – jie tęsė mokslus toliau. Vytauto Didžiojo universitete Jurgis, gabus matematikas, universiteto atstovybės narys, Technologijos fakultete studijavo mechaniką, Juozas, išmanus organizatorius ir visuomenininkas, ateitininkas – studijavo Statybos fakultete, vėliau Vilniaus dailės institute architektūrą, Antanas, balsingas ir iškalbus, Mamos buvo numatytas kunigu, tačiau bai-

Ona Lukšienė.

gęs Kauno mokytojų seminariją, dar rinkosi geodezijos studijas Statybos fakultete, svajingas, talentingai piešęs Stasys baigė Kauno amatų mokyklą, studijavo suaugusiųjų institute, vėliau – Vilniaus universitete – chemiją.

Deja, Antrasis pasaulinis karas ir okupacijos sujaukė Lietuvos žmonių, tarp jų ir Lukšų šeimos, svajones, sudraskė likimus, ekonominę gerovę, pasėjo mirtį... Negalėdami susitikyti su okupantų represijomis, dauguma Lietuvos piliečių, ypač jaunimas, tarp jų visi keturi broliai Lukšos, vieningai pasiryžo kovoti dėl Tėvynės laisvės. Betgi negalėjo būti kitaip, nes, kaip prisiminė Antanas Lukša: „Lietuvos valstybė vos prieš dvidešimtmetį buvo atkurta, didžiulis ir pasitkėti nepriklausoma Tėvyne mus mokė katalikiškoji Bažnyčia, Tėvai ir mokytojai, o Laisvės kovai užgrūdino nuo pat mažumės ugdyta valia.“

Kasdieninis nerimas spaudė Motulės širdį, kai 1941 m. birželio 6 d. pirmakursį sūnų Juozą Albina areštavo kaip pagrindinės organizacijos, siekiančios atkurti nepriklausomybę, narį. Prasidėjus karui, birželio 23-iosios rytą Juozas su kitais kaliniais išsilaisvino iš Kauno sunkių darbų kalėjimo. Kęstučio gatvėje jį išsekusį pasitiko brolis Antanas ir, Motulės džiaugsmui, tos pačios dienos vakare abu sūnius vargais negalais parsigavo į Juodbūdžio sodžius. Motulės slaugomas Juozas gal du mėnesius kaupė jėgas, kol gavo pakvietimą vėl grįžti į universitetą.

Netrukus raudonąjį okupantą pakeitė rudas... Nacių okupacijos metu Lietuvos saugumo darbuotojas Pranas Nenorta broliams Lukšoms, išitraukusiems į antinacinį pogrindį, siūlė pagalbą emigruoti į Vakarų, tačiau jie suprato kitaip – juk neįmanoma pavojuje palikti Motiną, namus, Tėvyne...

Kai 1943 m. rugpjūčio pabaigoje sūnus Jurgis, dirbdamas tėviškės laukuose, Mozūriškių girios pakraštyje užtiko leigėjų Raudonosios armijos kareivį Vasilijų Osokiną ir išbadėjęs dar visai bernioką pritemus broliai Antanas, Jurgis ir Vincas parnešė į kluoną, Mama Lukšienė, kaip savą vaiką, rusiuką nuprausė, pamaitino, drobule aprišo žaizdotas kojas. Vyrai gi tuo tarpu galvojo, kur jį paslėpti, nes naciai už karo belaisvių priglaudimą baudė mirtimi. Nesibaigindami represijų, kluone sukrautame šieno išrausė landą, prinešė Mamos duotų patalų ir paguldė ilsėtis. Globojamas Vosylis – taip pramintas Mamos – Lukšų sodyboje gyveno

Po šv. Onos atlaidų Lukšų giminės tėviškės sode. Iš kairės sėdi Anelė Vaitienė, Ona Lukšienė, Grybauskienė, Marija Tūtlienė, tarp vaikų sėdi Antanas Lukša. 1962 m.

Veiverių kapinėse prie Onos Lukšienės kapo mirties metinių proga sūnaus Antano šeima, Vilkų ir Lukšų giminės bei artimieji. 1967 metai.

apie pusantrų metų – sustiprėjęs duoną „užsidirbdavo“ kasnakt prinešdamas malkų, iš šulinio – vandens. Vėliau dėl saugumo Lukšos apgyvendino jį prie Išlaužo pas Skučus. 1944 m. sovietams spaudžiant nacių ir priartėjus frontui, Vosylis su lauktuvėmis atkeliavo pas Lukšas, gavęs patarimą atsisveikino, ašarodamas išbučiavo Mamelės Lukšienės rankas ir Veiveriuose „prisidavė“ sovietų armijos štabe. Gal po dvių mėnesių Vasilijus Osokinas atsiuntė Lukšoms padėkos laišką, liudijantį, kad nacių okupacijos metu jų šeima išgelbėjo sovietų kario gyvybę. Šis laiškas, žinoma, Motulei pridėjus kvišį, o sūnams Juozui ir Antanui pasistengus, per sovietų saugumietį Dušanskį iš Kauno kalėjimo ištraukė 1945 m. sausį už antisovietinę veiklą areštuotą ketvirtakursį sūnų Jurgį, netrukus pasirinkusį Geležinio Vilko rinktinės Laisvės kovotojo Piršlio kelią.

Nenusakoma širdgėla užliejo Oną Lukšienę, kai 1945 m. birželio 13-ąją po iki sutemų trukusių Geležinio Vilko rinktinės vyrų kautynių Degimuose, enkavėdistai, patyrę didelių nuostolių, „pasigardžiuodami“ sudegino Jos tėviškę – senąją sodybą, kurioje gyveno brolis Jurgis su žmona Konstancija ir užaugino keturis vaikus: Albina, partizanų ryšininkę, kuri paskutinė iš giminės matėsi su iš Vakarų grįžusiu pusbroliu Juozu Lukša, Bronių – Geležinio vilko būrio partizanų Kėkštą, kalintą Sibiro lageriuose, išgyvenusį Magadano tremtį, Mariją ir Antaną Vytautą. Padegė sodybą, sovietai areštavo ne tik tėvus, bet ir nepilnamečius vaikus. Už paramą Laisvės kovotojams ir sūnaus Broniaus-

Paskutinioji sūnaus Juozo dovana Mamytei Onai Lukšienei.

Kėkšto partizanavimą, Prienu „liaudies teismas“ grasino Jurgį Vilką nu-teisti mirties bausme, tačiau Kauno verslininkas žydas Kačkė palidijo, kad nacių okupacijos metais Jurgis Vilkas miške buvo įrengęs stovyklą, kur slėpė ir maitino septynis žydus. Bausmė buvo pakeista į trejų metų kalinimą Šilutės kalėjime. Konstancija Vilkienė ir vaikai po tardymų buvo paleisti, iki gruodžio gyveno išlikusioje malkinėje, vėliau nebodami represijų juos priglaudė Konstancijos sesers Katerinos ir Juozo Jakučionių šeima, gyvenusi Kauno r. Pajiesio kaime.

Tą dieną po Degimų-Vilkų kautynių pelenais pavirto ir Onos Lukšienės jaunesnio brolio eiguolio Prano, taip pat įsikūrusio tėviškėje, vadintoje Vilkų lauku, sodyba. Padegėlių šeimyną su keturiais vaikais: Pranu, Juozu, Vytautu ir dukterimi Kazimiera priglaudė sesuo Ona ir Simanas Lukšos savoje Juodbūdžio sodyboje... Čia Prano Vilko šeima išgyveno iki 1955 metų...

(Nukelta į 6 p.)

Ona Vilkaitė-Lukšienė (sėdi vidury) su broliu Jurgiu Vilku (dešinėje), seserimi Kazimiera Vilkaite-Kėvaliene (Zemaitiene) (juoda skarele) ir jų bei brolio Prano palikuonimis Kauno r., Pajiesio k., Žemaičių tėvonijos sodyboje. 1964 metai.

Prisimename išdidžią Suvalkijos Laisvės kovotojų Motiną – Oną Lukšienę

(Atkelta iš 5 p.)

„Matydami šias baisias represijas, neišsivaizduojama okupanto žiaurumą, dar kartą įsitikinome, kad šiam raudonam marui nesipriešinti doras žmogus negali. Po Degimų sunaikinimo vieną 1945 metų naktį mes, broliai, ir Tėvai kalbėjome apie tragiską tautos ir giminės likimą. Nepamirštamus žodžius tuomet ištarė Mama: „Vaikai, nepasiduokite priešui gyvi“, žinodama, kad žūtūtinė kova už Lietuvos laisvę laukia Jos sūnų“, šiuos prisiminimus mums palikęs sūnus Antanas.

1946 m. sausio 1-ąją atsiveikinę su Motule ir Tėvu, į Tauro apygardos Geležinio Vilko rinktinės gretas įžengė Juozas Lukša-Vytis su jauniausiu broliu Stasiu Lukša-Juodvarniu. Brolis Antanas Lukša, dar mokytojaudamas, tų pačių metų vasarą tapo Laisvės kovotoju Arūnu.

Sovietų saugumiečiai nepaliaujamai persekiojo visą šeimą, žinodami, kad Lukšų sodyboje, vadintoje „Švogerynė“, vykdavo Laisvės kovotojų vadų pasitarimai, kiekvienas kovotojas čia gaudavo vaistų, maisto ir drabužių – šia parama rūpindavosi Mama Lukšienė.

Lukšų šeimos tragedija prasidėjo, kai Juozas Lukša, brolių Stasio, Antano, pogrindininko Broniaus Barzdžiuko, Algio Zaskėvičiaus padedamas, išaiškino Markulio „Erelio“ išdavystę. Emgibistams pagal agentūrinę bylą „Grandinė“ žūtūbūt reikėjo sunaikinti brolius Lukšas... Lemtingoji diena atėjo, kai 1947 m. birželio 13-ąją sūnus Jurgis-Piršlys su sužadėtine Kazimiera Kizyte aplankė Motulę ir sergantį Tėvuką. Išduotą besitraukiantį į mišką Jurgį enkavedistai ir stribas Dovydonis sunaikino giminės laukuose... Tąakt dvasiškai sunaikino ir Tėvą Simaną Lukšą... areštavo ir be teismo į Vorkutos lagerius išvežė vyriausią sūnų Vincentą, o Kazimierą Kizytę – į Karlagą. Tą pačią Antaninių naktį areštavę Kaune kankiniu ir sovie-

tinio gulago lagerių politiniu kankiniu pavertė Antaną-Arūną... Rugsėjo 13-ąją jauniausias sūnus Staselis-Juodvarnis, Tautvydas, kurio 95-meči šiomet minėtume, žuvo apgindamas puskarininkų kursų bendražygius Kazlų Rūdos miškuose. Spalio 13-ąją Tėvą Simaną po nepakeliamų kankių vieniša Motulė palaidojo Veiverių kapinėse... Sūnus Juozas, kurio šimtmetį Lietuvos valstybė šiomet mini, savo Laisvės kovos žygiais nusipelnęs nemirtingos mirties, tuomet dar vis kovojo dėl Tėvynės laisvės...

Netekusi šeimos, sovietinių baudėjų išvaryta iš Lukšų sodybos Motulė slapstėsi pas Tutlius Veiveriuose, Prienuose pas Raulinaičius, Mozūriškėse ją priglaudė eigulio Jančoro, parnešusio neįkainojamą dovana nuo sūnaus Juozo – „Kristaus kanciją“ sidabro paveikslėlyje su įrašu: „Prisiminimui Brangiai Mamytei“ (1951 m.), kasdien Motulės glaustą prie širdies, šeima. Besislapstančią Oną Lukšienę pasiekė žinia, kad ir sesers Kazimieros Žemaitienės-Kėvalienės šeima su neįgalia dukterimi Albinute 1948 m. gegužės 22 d. ištremta į Sibirą, Irkutsko Usole...

1951 m. Motulei tik žinia nuo sūnaus Juozo perdavė brolio Jurgio dukterė Albina, tik trumpą žinutę... Būdamas čia pat, Juozas negalėjo užteiti ir apkabinti Motulę – žvelgė paskutinįsyk tamsoj pro langą. Benamės lemtis Onai Lukšienei, paliktai lyg masalas iš Vakarų sugrįžusiam sūnui Juozui sučiupti, dar ilgai grėsė ir po jo žūties.

1955 m. Kazlų Rūdos saugumiečiai pranešė, kad Ona Lukšienė galinti grįžti namo į suniokotą, išgrobtą Juodbūdžio sodybą. Sužinojusi viltingą žinią, laukė Motina Lukšienė likimo išsaugotą dvejų sūnų – 1956 m. į gimtą sodžių sugrįžo posūnis Vincentas, dar po metų – Motulę apkabino ir sūnus Antanas. „Kai po dešimt metų katorgos vėl susitikome su Mama, ji pasakojo, kad žmonės, kuriuos Ji kreipėsi, nuoširdžiai ją globojo

ir kiek galėdami padėjo“. Kiekvienam iš jų, supratusiems Motinos kanciją, sūnus Antanas nuoširdžiausiai padėjo.

Kelerius ramesnius gyvenimo metus globojama sūnaus Antano šeimos Ona Lukšienė gyveno Kaune. Būdamas geroji namų dvasia, augino vaikaitę Daliją, išmokė ją pirmųjų maldų ir eilėraščių, perskaitė gražiausias vaikystės knygas... Po šešerių metų į pasaulį atkeliavo vaikaitis Kęstutis, lauktas išsvajotas Antano sūnus. Jeigu kažkas iš apsilankusiųjų norėdavo vaikūtį ant rankų paimti, Motulė savo išvargusias rankas laikydavo apačioje ištiesusi...

1966 m. spalio 7 d. Ona Lukšienė iškeliavo Amžinybėn. Motulės netektis nepamirštama gėla užtvindžio sūnaus Antano sielą... Juodbūdžio sodyboje atsiveikino su Mamele ir posūnio Vincento šeima, Vilkų giminė. „Per Aspera ad astra“... „Čia ilsisi Partizanų Motina...“ „Mocūte, perskaityk man knygą. Dalytė“ – šios epitafijos prie „Kristaus Kancijos“, iškaltos paminkliniame akmeny Veiverių kapinėse, visada primins išdidžią Suvalkijos Laisvės kovotojų Motiną, besiilsinčią netoli „Skausmo“ kalnelio, kur įamžinti Jos kariai savanoriai sūnūs: Jurgis-Piršlys, Juozas Albinas-Skirmantas, Stasys-Juodvarnis. Savo Tėvų ir brolių atminimą – brangiausią likimo relikviją, įamžino ir saugojo sūnus Antanas-Arūnas, „Skausmo“ kalnelyje tarp Tauro apygardos bendražygių prie brolio Jurgio atgulęs 2016 metais.

2006 m. kovo 22 d. Onai Lukšienei suteiktas Laisvės kovų dalyvės statusas (po mirties). 2020 m. LGRTC Atminimo ženkle, patstatytame Juodbūdžio sodyboje, Ona Lukšienė įamžinta Tauro apygardos Geležinio Vilko ir Birutės rinktinė ryšininke ir rėmėja.

Parengė vaikaitė
Dalia Lukšaitė-Maciukevičienė

Reklama ■ Reklama

ĮVAIRŪS

leškoma žemės ūkio paskirties žemės nuomai. Tel. +370 627 99 568.

Išsinuomochiau arba pirkchiau garažą Prienu mieste. Tel. 8 679 47 033.

Dovanoju statybines atliekas – stogo čerpes (dar yra tinkamų naudoti). Išsivežti patiems. Tel. 8 614 78 148.

SKELBIMAS APIE NUMATOMĄ ŽEMĖS SKLYPO RIBŲ ŽENKLINIMĄ

Informuojame žemės sklypo (kadastro nr. 6940/0003:437), esančio Dvylikių k., Pakuono sen., savininkę V. A. S. ar jos įgaliotus asmenis, kad matininkė Neringa Stelmokienė (kvalifikacijos pažymėjimo Nr. 2M-M-1989) 2021-05-15 d. 11:00 val. vykdys žemės sklypo (Kadastro Nr. 6940/0003:298). esančio Vėjo g. 22, Dvylikių k., Pakuonio sen., ribų ženklavimo darbus. Prireikus išsamesnės informacijos, prašom kreiptis: nbolgovaite@gmail.com arba telefonu 8 609 07 255.

Informuojame žemės sklypo (kadastro Nr. 6955/7:88), esančio Alksniakiemio k., Prienu r. sav., savininką, kad valstybės įmonės Valstybės žemės fondo matininkas Algis Kabašinskas (kvalifikacijos pažymėjimo Nr. 2M-M-166) 2021-05-11 11.00 val. vykdys žemės sklypo (kadastro Nr. 6955/7:256), esančio Alksniakiemio k., Prienu r. sav., ribų ženklavimo darbus.

Prireikus išsamesnės informacijos, prašome kreiptis į valstybės įmonę Valstybės žemės fondą, adresu K. Donelaičio g. 33, 44240 Kaunas, el. paštu algis.kabasinskas@vzf.lt arba telefonu 8 675 01 473.

Informuojame žemės sklypo (kadastro Nr. 6908/7:73), esančio Zajų k., Birštono sav., savininką, kad valstybės įmonės Valstybės žemės fondo matininkas Algis Kabašinskas (kvalifikacijos pažymėjimo Nr. 2M-M-166) 2021-05-12 9.00 val. vykdys žemės sklypo (kadastro Nr. 6908/7:61), esančio Zajų k., Birštono sav., ribų ženklavimo darbus.

Prireikus išsamesnės informacijos, prašome kreiptis į valstybės įmonę Valstybės žemės fondą, adresu K. Donelaičio g. 33, 44240 Kaunas, el. paštu algis.kabasinskas@vzf.lt arba telefonu 8 675 01 473.

Dėl Vyšniūnų kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekto papildymo viešo svarstymo

Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Prienu ir Birštono skyrius informuoja, kad parengtas Kauno apskritys, Prienu rajono, Stakliškių seniūnijos, Vyšniūnų kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekto papildymas.

Planavimo pagrindas – Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Prienu ir Birštono skyriaus 2021 m. kovo 10 d. įsakymas Nr. 10V1-138-(14.10.2.) „Dėl Kauno apskritys Prienu rajono Stakliškių seniūnijos, Vyšniūnų kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekto papildymo“.

Žemės reformos žemėtvarkos projekto papildymą rengia uždaroji akcinė bendrovė „Arvimedia“, projekto autorė Nomedą Vilčinskaitė tel.: (8 37) 32 14 61, 8 682 01358, el. paštas nomeda@arvimedia.lt. adresas: Raudondvario pl. 164 A, Kaunas.

Parengtas Kauno apskritys Prienu rajono Stakliškių seniūnijos Vyšniūnų kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekto papildymo planas viešai eksponuojamas Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Prienu ir Birštono skyriuje (Laisvės a. 12, Prienuose) 2021 m. gegužės 12 d. – gegužės 25 d. Projekto viešas aptarimas vyks 2021 m. gegužės 26 d. 10.00 val. Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Prienu ir Birštono skyriuje (Laisvės a. 12, Prienuose)

Pamokas mokyklose galės lankyti testuoti arba paskiepyti mokiniai

(Atkelta iš 2 p.)

abiturientams, dalis pamokų ir konsultacijų jiems vyks kontaktiniu būdu. Savivaldybės gydytojo Virginijaus Slautos teigimu, leidus skiepyti abiturientus, praėjusią savaitę tokių pareiškė 79 jaunuoliai, panašus skaičius jų buvo vakcinuota.

Nuo gegužės 10 d. Vyriausybės sprendimu į klases turėtų grįžti ir 5-11 klasių mokiniai. Dėl mokymo organizavimo būdo leista apsispręsti savivaldybėms. Visgi šios savaitės pradžioje Švietimo ir sporto skyriaus vedėjas R. Zailskas dar negalėjo pasakyti nieko konkretaus, tik patikslino, kad šiuo metu vyksta mokyklų bendruomenių apklausa. Skyriaus vedėjas vyliši, kad per kelias dienas bus paskelbta ir Sveikatos apsaugos ministerijos pozicija dėl mokinių testavimo tvarkos bei patvirtinti atitinkami Vyriausybės dokumentai.

Prienu rajone koronavirusu serga 79 asmenys

Lietuvos statistikos departamento gegužės 3 d. duomenimis, per praėjusią parą Prienu rajono savivaldybės teritorijoje nenustatyta nė vieno naujo koronaviruso atvejo, atlikta 33 tyrimai. Per paskutines 7 dienas susirgimų vidurkis – 5.

Šiuo metu rajone statistiškai serga 79 gyventojai, 1496 pasveiko, nuo COVID-19 ligos mirė 51 asmuo, su šia liga – tiesiogiai ar netiesiogiai – siejamos 92 mirtys. Per praėjusią savaitę Prienu ligoninėje buvo paimta 570 ėminių. Iš jų atlikta COVID-19 tyrimų PGR metodu: 175 pacientams (26 atsakymai teigiami), 41 medikui ir 2 globos namų darbuotojams (atsakymai neigiami); greitųjų antigenų testų: 352 (trijų atsakymai teigiami). Prienu ligoninės COVID-19 poskyryje buvo gydoma 19 pacientų.

Startuos Karštosios linijos 1808 registracija skiepams

Šią savaitę Prienu rajono savivaldybei skirta 744 dozės „Pfizer-BioNTech“ ir 1200 dozių „AstraZeneca“ vakcinų. Jos skirtos revakcinavimui antrąja doze bei naujų asmenų pagal susirgimus ir kitus prioritetus skiepjimui. Savivaldybės gydytojas V. Slauta vyliši, kad, artėjant masiniam gyventojų skiepjimui, nuo gegužės 17 dienos startuos registracijai į vakcinaciją skirta Karštoji linija 1808, kurios darbą Kauno regione koordinuos Kauno greitosios pagalbos stotis. Anot jo, rajono gyventojai, dėl objektyvių priežasčių negalintys užsiregistruoti internetu, į eilę skiepui gauti galės užsirašyti ir telefonu 1808.

Dalė Lazauskienė

Tarybos posėdis

Uždarytas bibliotekas kaimo vietovėse pakeis bibliobusas

Tarybos nariai neprieštaravo ir Prienu Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos struktūrinių teritorinių padalinių uždarymui Purvininkuose, Klebiškyje, Sūkuriuose, Kunigiškiuose ir Jiestrakyje. Šių bibliotekų aptarnaujamos teritorijos bus priskirtos Išlaužo, Šilavoto, Balbieriškio, Naujosios Ūtos bibliotekoms. Tokiu būdu bus optimizuotas Prienu Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos finansų, dokumentų, personalo, projektų, turimų materialinių išteklių valdymas, strateginis planavimas, užtikrintos kitos funkcijos.

Tarybos narės Rimos Zablackienės paklausta, kaip vertina šiuos pakeitimus, bibliotekos direktorė Daiva Čepeliauskienė teigė, jog bibliotekos struktūra paskutinį kartą buvo peržiūreta prieš 12 metų, o per praicitą laikotarpį bibliotekų aptarnaujamos apylinkėse žymiai sumažėjo gyventojų, taip pat ir paslaugų vartotojų skaičius, todėl išlaikyti kai kurias mažesnes bibliotekas finansškai neapsimoka.

Atlikus bibliotekų statistinių veiklos ataskaitų analizę, palyginus pastatų, patalpų išlaikymo, darbo užmokesčio, ryšio paslaugų, periodikos, skaitytojų ir lankytojų aptarnavimo kaštus, nustatyta, kad vieno vartotojo aptarnavimo kaina per metus skirtingose bibliotekose skiriasi 1,25–5 kartais.

Kita vertus, pastebėjo direktorė, bent trijų uždaromų bibliotekų Klebiškyje, Purvininkuose, Sūkuriuose pastatų būklė yra kritinė, aplinka neskatinanti užsukti lankytojus bei pasikviesti svečių. Meras A. Vaicekuskas patikslino, kad Kunigiškių bibliotekos patalpos yra gražinamos savininkams, kitų bibliotekų patalpos,

atsižvelgiant į aplinkybes, bus pasiūlytos privatizuoti, skirtos socialiniams būstams arba priskirtos bendruomenėms.

Uždaromose bibliotekose darbuotojų nėra, 2020 m. suėjus pensiniam amžiui, darbo sutartys nutrauktos su trimis bibliotekininkais, o vienas bibliotekininkas pakeitė darbo vietą. Keturių bibliotekos struktūrinių padalinių infrastruktūros išlaikymas per metus bibliotekai atsiėjo daugiau nei 52 tūkst. eurų.

D. Čepeliauskienė patikino, jog minėtų teritorijų gyventojai neliks be bibliotekos paslaugų, nes planuojama įsigyti bibliobusą, kuris pagal nustatytą tvarkaraštį lankytųsi ne tik šiose, bet ir kitose atokesnėse rajono vietovėse. Bibliobuse būtų keičiamos knygos, gyventojai galės paskaityti periodinius leidinius, pasinaudoti internetu.

Neseniai vykusiame virtualiame Savivaldybės ir bibliotekos atstovų susitikime buvo domėtasi kolegų iš Varėnos patirtimi. Varėnos rajono savivaldybės viešoji biblioteka dar 2019 metais nusipirko bibliobusą, kuris vyksta į tas vietas, kuriose nėra

bibliotekų. Mobiliojoje bibliotekoje teikiamos įvairios paslaugos: išduodami dokumentai, neįgaliesiems ir senyvo amžiaus žmonėms spausdiniai pristatomi į namus, atsakoma į skaitytojų užklausas žodžiu ir telefonu, teikiamos konsultacijos, spausdinami, kopijuojami dokumentai ir pan.

Mobilioji biblioteka iki pandemijos buvo naudojama ir įvairių rajone vykstančių švenčių metu, joje buvo rengiami edukaciniai, skaitymo skatinimo užsiėmimai, susitikimai su žinomais žmonėmis.

Ne visi Tarybos nariai buvo įsitikinę bibliobuso paslaugų kaimo gyventojams reikalingumu. Tačiau meras Alydas Vaicekuskas palaikė bibliotekos idėją, kuri jau pasiteisino Varėnoje (mero žiniomis, varėniškiai ruošiasi pirkti ir antrą bibliobusą). Pasak jo, pasikeitus planams, autobusuką bus galima naudoti pagal kitą paskirtį.

Prienu Justino Marcinkevičiaus viešajai bibliotekai leista įsigyti bibliobusą už ne didesnę nei 50-ties tūkst. eurų kainą.

Dalė Lazauskienė

SPRENDIMAI PRIIMTI BIRŠTONO SAVIVALDYBĖS TARYBOS
2021 M. BALANDŽIO 30 D. POSĖDYJE

Eil. Nr.	Sprendimo numeris	Sprendimo antraštė
1	2	3
1.	TSE-71	Dėl viešosios įstaigos Birštono pirminės sveikatos priežiūros centro 2020 metų ataskaitų tvirtinimo bei 2021 metų ataskaitų audito atlikimo
2.	TSE-72	Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos 2020 metų veiklos ataskaitos ir metinių finansinių ataskaitų rinkinio tvirtinimo
3.	TSE-73	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2016 m. spalio 28 d. sprendimo Nr. TS-165 „Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos teikiamų paslaugų kainų patvirtinimo“ pakeitimo
4.	TSE-74	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2018 m. birželio 1 d. sprendimo Nr. TS-80 „Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos teikiamų paslaugų kainų patvirtinimo“ pakeitimo
5.	TSE-75	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2019 m. birželio 21 d. sprendimo Nr. TS-111 „Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos teikiamų paslaugų kainų patvirtinimo ir kai kurių sprendimų pripažinimo netekusiais galios“ pakeitimo
6.	TSE-76	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2015 m. rugpjūčio 28 d. sprendimo Nr. TS-189 „Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos teikiamų paslaugų kainų bei antkainių parduodamoms prekėms patvirtinimo“ pakeitimo
7.	TSE-77	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2015 m. balandžio 2 d. sprendimo Nr. TS-64 „Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos teikiamų paslaugų kainų ir nuolaidų patvirtinimo“ pakeitimo
8.	TSE-78	Dėl Birštono savivaldybės visuomenės sveikatos rėmimo specialiosios programos priemonių vykdymo 2020 metų ataskaitos patvirtinimo
9.	TSE-79	Dėl Birštono savivaldybės Kontrolės ir audito tarnybos 2020 metų veiklos ataskaitos
10.	TSE-80	Dėl Birštono muziejaus projekto bendrojo finansavimo
11.	TSE-81	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2021 m. vasario 12 d. sprendimo Nr. TSE-3 „Dėl Birštono savivaldybės 2021 metų biudžeto patvirtinimo“ pakeitimo
12.	TSE-82	Dėl viešosios įstaigos Birštono būsto energijos taupymo agentūros 2020 metų veiklos ir 2021 metų metinių finansinių ataskaitų rinkinio audito atlikimo
13.	TSE-83	Dėl Birštono savivaldybės ilgalaikio materialiojo turto perdavimo biudžetinei įstaigai Birštono miesto tvarkymo tarnybai valdyti, naudoti ir disponuoti juo patikėjimo teise
14.	TSE-84	Dėl Birštono savivaldybės vietinės reikšmės kelių ar inžinerinių tinklų statybos, rekonstravimo ar remonto 2021–2023 metų prioritetinio objektų sąrašo patvirtinimo
15.	TSE-85	Dėl Birštono savivaldybės kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo lėšomis finansuojamų vietinės reikšmės viešųjų ir vidaus kelių tiesimo, taisymo (remonto), rekonstravimo, priežiūros, saugaus eismo sąlygų užtikrinimo, šių kelių inventarizavimo objektų sąrašo 2021 metams patvirtinimo
16.	TSE-86	Dėl kelių priežiūros ir plėtros programos finansavimo lėšų vietinės reikšmės keliams Birštono savivaldybėje pagal suteiktą nakvynių viešbučiuose, poilsio įstaigose, sveikatingumo įmonėse skaičių paskirstymo 2021 metais objektams sąrašo patvirtinimo
17.	TSE-87	Dėl sutikimo perimti valstybės turtą Savivaldybės nuosavybėn
18.	TSE-88	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2019 m. kovo 29 d. sprendimo Nr. TS-38 „Dėl vietinės rinkliavos už leidimo prekiauti (teikti paslaugas) Birštono savivaldybės viešosiose vietose išdavimą nuostatų patvirtinimo ir kai kurių Birštono savivaldybės tarybos sprendimų pripažinimo netekusiais galios“ pakeitimo
19.	TSE-89	Dėl Birštono savivaldybės infrastruktūros plėtros įmokos tarifo patvirtinimo
20.	TSE-90	Dėl kompensacijų dėl nuostolių, patiriamų dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo nustatytose Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nurodytose teritorijose, kai šie nuostoliai mokami iš Birštono savivaldybės valdomųjų juridinių asmenų lėšų, apskaičiavimo ir išmokėjimo metodikos patvirtinimo
21.	TSE-91	Dėl susitarimo Nr. 14 prie 2015 m. liepos 7 d. Statybos darbų rangos sutarties Nr. (11.18.)-IS-157 pasirašymo
22.	TSE-92	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2020 m. gruodžio 18 d. sprendimo Nr. TS-227 „Dėl nenaudojamų, apeistų arba neprižiūrimų patalpų ir statinių nustatymo, sąrašo sudarymo ir keitimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo
23.	TSE-93	Dėl vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų pastoviosios dedamosios dalies lengvatų suteikimo
24.	TSE-94	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2009 m. kovo 27 d. sprendimo Nr. TS-56 „Dėl atstovavimo Birštono savivaldybei viešosiose įstaigose taisyklių patvirtinimo“ pripažinimo netekusiu galios
25.	TSE-95	Dėl vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą lengvatų suteikimo
26.	TSE-96	Dėl pritarimo Skėvonių kapinių, esančių Birštono sav., Birštono sen., Ivoniškių k., teritorijos plėtros schemai

Visus Tarybos sprendimus galite rasti www.birstonas.lt skiltyje Teisės aktai.

SIŪLO DARBA

Viešbučiui-restoranui Birštone reikalinga: kambarinė-valytoja, barmenė-padavėja, apmokome dirbti. CV galima siųsti el.paštu: pusynebirstone@gmail.com Tel. 8 687 53 756.

Reikalingi elektros įrenginių montuotojai

Renkama 4 asmenų brigada darbu Vilniuje. Darbo laikas (I-V), suteikiamas apgyvendinimas.

Daugiau informacijos telefonu +370 609 14 948.

Senelių slaugos namams „Smiltelė“, esantiems Putrišių k., Prienų r., ieškome slaugytojos padėjėjo(-os). Reikalingas atsakingas žmogus, nebijantis darbo. Darbas su slaugomais ligoniais, jų kasdienė priežiūra. Pageidautina, kad kandidatas vairuotų, kuro išlaidas apmokame. Daugiau informacijos tel. 8 686 60 918.

PERKA

Įvairios prekės

Perkame įvairių markių automobilius, motociklus bei kitas transporto priemones nuo 100 iki 5000 Eur. Gali būti su defektais, po eismo įvykių. Pasiimame patys, atsiskaitymas ir dokumentų tvarkymas iš karto pardavimo vietoje. Tel. 8 670 04 685.

Įmonė perka naudotus automobilius. Gali būti be techninės apžiūros, nevažiuojantys, išregistruoti. Siūlykite visus variantus telefonu 8 607 67 679.

Nekilnojamasis turtas

Brangiai perku mišką, gali būti su bendrasavininkais, sutvarkau dokumentus. Tel. 8 644 55 355.

Perkame namą arba sodybą Prienuose, Stakliškėse ar aplink. Mokėtume iki 25 tūkst. Tel. 8 602 37 583.

PARDUODA

Kietas kuras

Parduoda MALKAS, supjautas kaladėlėmis, rąstukais. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduodame įvairias malkas. Skaldytos, kaladėlėmis, rąsteliais. Tel. 8 614 97 744.

Nekilnojamasis turtas

Jiezno miesto centre parduoda butą. Gera vieta. Tel. (8 319) 57 481.

Parduodamas 15 a sklypas Kalniečių g., Prienuose. Tel +370 699 46 265.

PASLAUGOS

Liejame pamatus, betonuojame. Montuojame gipso kartoną, glaistome, dažome, kalame dailylentes, dedame visų tipų grindis, klojame plyteles, atliekame santechnikos darbus, elektros instaliacijos darbai, klojame trinkeles, lankstome skardas. Tel. 8 600 96 399.

Šlifuojame, dedame ir lakuojame parketą, dengiame stogus, skardiname, lankstome, šiltiname ir dažome namų fasadus. Kasame pamatus, mūrijame, tinkuojame, betonuojame, montuojame tvorą, langus, duris, atliekame langų apdailą, griovimo darbus. Statome karkasinius namus. Tel. 8 620 85350.

Nebrangiai atvežame sijotą kokybišką juodžemį, maišytą su kompostu. Vežamas kiekis – nuo 4 iki 9 kub.m. Tel. 8 609 66 753.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių vanduo-oras katilinių įrengimas. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 8 640 39 204.

Įmonėje reikalingi darbuotojai:

Mašinistas operatorius
Atlyginimas į rankas nuo 1100 eurų ir daugiau
Staklininkas, turintis darbo patirties

Atlyginimas į rankas nuo 1000 eurų ir daugiau

Pagalbinis darbininkas

Atlyginimas į rankas nuo 800 eurų ir daugiau

Sargas

Atlyginimas į rankas nuo 550 eurų ir daugiau

Tel. 8 698 46 063 el.paštas: strielciulentpjuve@gmail.com

PERKA

BRANGIAI PERKA

veršelius ir didelius mėsinius galvijus.

Tel. (8 634) 23551.

UAB „Krakenavos agrofirma“

PERKA GALVIJUS

KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVA SVORĮ,
SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.

Tel.: (8-614)93124

agaras PERKA

KARVES, BULIUS, TELYČIAS

Tel.: 8 620 25 152,
8 800 08 801

ATSISKAITOME IŠ KARTO!

Pagal skerdeną ir gyvų svorį. Brangiai mėsinius.

PARDUODA

Parduodamas 6 a sodo sklypas s/b „Sodžius“, Prienai. Tel. 8 680 31 840.

Gyvuliai, gyvūnai

Parduoda paršelius. Tel. 8 681 14 732.

Įvairios prekės

Ūkininkas parduoda:
■ Įvairius grūdus. Grūdus malame, traiškome ir granuliuojame.
■ Daugiamečių žolių sėklas.
Tel. 8 685 60 452.

Parduoda kiaulių skerdieną puselėmis: lietuviška švilinta – 2,85 Eur/kg, lenkiška – 2,65 Eur/kg. Atveža. Tel. 8 607 12 690.

Naminiai sviestiniai šakočiai Jūsų šventėms! Tik iš natūralių lietuviškų produktų, pagal senelių receptą. Svoris nuo 100 g iki 5 kg. Siunčiame į Lietuvos miestus ir užsienio šalis. Tel. 8 650 43 159. (Adresas: Revuonos g. 48, Prienai).

ŠILTNAMIAI. Parduodu įvairaus dydžio šiltnamius. Nemokamas pristatymas. Suteikiu garantiją. Tel. 8 608 90 070.

Parduoda grūdų sėjamają „Nordstern“ (4 m pločio), pievines lėkštes BDT-3. Tel. 8 689 82 054.

PASLAUGOS

DURYS – PER 3 DIENAS!

GAMINU DURIS – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Dirbam ir karantino metu. Tel.: 8 653 93 193.

Kaminų įdėklai: gaminimas, montavimas. Kaminų valymas. Tel. 8 645 87 304.

Gaminame betoną, kalkinį skiedinį, šulinio žiedus (nuo 0,7 iki 3 m), įvairią gelžbetoninę produkciją. Vežame žvyrą, smėlį. Atliekame metalo tekinimo ir suvirinimo darbus. Tel. 8 687 95 399.

Skardinimo darbai, kraigai, vėjinės, pakalimai ir t. t. Montuojame „Cedral“. Dengiame stogus. PATIRTIS. KOKYBĖ. Tel. 8 636 94 394.

SIENŲ ŠILTINIMAS

užpildant oro tarpus
1m² kaina nuo 1,40 Eur Tel. 8 675 7 73 23

Šalčio meistras! Taiso šaldytuvus, šaldiklius. Atvyksta į namus, suteikia garantiją. Tel. 8 622 02 208.

Savivarčio sunkvežimio paslaugos. Atvežame: žvyrą, smėlį, skaldą, statybines medžiagas, medieną, atražas ir kitus krovinius. Telefonas 8 675 78 390.

Vežame žvyrą, smėlį, skaldą, juodžemį ir kitus birius krovinius. Ekskavatoriaus paslaugos – 7 t. Tel. 8 690 66 155.

Dažome medinius namus, fasadus, stogus savo ir užsakovo medžiagomis. PATIRTIS. KOKYBĖ. Tel. 8 636 94 394.

Atliekame fasadų, stogų, patalpų mechanizuotą dažymą. PURŠKIMĄ DEKORATYVINIU TINKU. Tel. 8 621 99 958.

Automatinių skalbimo mašinų, el. viryklių, indaplovių remontas, prijungimas. Atvykstame į namus. Dirbame ir savaitgaliais, suteikiame garantiją. Tel. 8 645 04 370.

„Ažuolas virš namo – kaip bažnyčia...“

Ieškant menininkų Linos Dūdaitės ir Mariaus Jonučio namų, vinčiuotas Liciškėnų kaimo keliukas atvedė iki Verbliūdo ežero. Pravažiavus legendomis, o gal ir tikromis istorijomis apipintą Verbliūdą, kitoje pusėje likus tvenkiniui su sala ir kiek toliau iš ežero ištekantiame užtventam Mekšrupio upeliui, kuris, kaip kalba senieji jiezniečiai, neva kadaise priklausė žuvies patiekalus mėgusiems didikams Pacams, pasitiko – sena klėtis, pirtis, senas sodas ir restauruojamas senas gyvenamas namas.

Nekilo abejonų, kad atvykau tuo adresu. Tik, kaip vėliau paatviravo Marius, Verbliūdo ežero dalis jau ne Pacų, bet jų. Kol kas tvenkiniui, sako, dar pavadinimo nesugalvojo, o kalvelė kitoje jo pusėje jau turi vardą – „Teletabių“. Beveik priešais upelio užtvanką gražiai „įsitaisiusi“ gyvenimą „stebi“ „poezijos kėdutė“. Atsiklausus Mariaus, kurio *facebook* paskyroje tą kėdutę ir suradau tarp paveikslų nuotraukų, kilo noras šioje vietoje pacituoti rašytoją Marcellijų Martinaitį: „Reikia dviese susėsti./reikia ko nors nedaug./turėti ką nors sėslių./ką nors, kas padėtų augt./Kad bent dilgėlė žydėtų./kad augtų dagys šalimais –/ir žemėj skurdžiausią vietą/pavadinsim namais“... Kažkodėl net neabejoju, kad paskui, kai nutekės daug vandens upeliu, abu menininkai, kaip mano minėtas poetas biografinių užrašų knygoje, galės pasakyti „Mes gyvenome ir gyvename“... Ir pasakys dar ir todėl, kad, Mariaus tvirtinimu, kaimo sodą žemaičiai ir vadina gyvenimu.

Daugiau nei šešiasdešimties personalinių parodų autorius, dailininkas Marius Jonutis kuria skulptūras, dažytus medžio reljefus, tapybos ir grafikos kūrinius, piešia milžiniškus piešinius ant biurų pastatų fasadų, iliustruoja knygas. Lina Dūdaitė – dailininkė, vaikiškų knygų iliustratorė. Kadangi tada, kai lankiausi pas

menininkus, Lina buvo išvykusi trumpam į butą Žaliakalnyje, kur ant palangės, kaip išdavė Marius, jau sudygę ne tik pomidorai, bet ir kiti daigai, vėliau „atkeliaujantys“ į sodą, – apie Verbliūdą, statybas ir kūrybą pasakojo šeimininkas. Pasak Mariaus, ne tik jam, bet ir pačiai Linai buvo netikėta, kad bus daržininkė. Ji medinėse lėšvėse net burokus išaugina visų spalvų. „Be kaimo niekaip“, – tvirtai sako Marius ir prisimena, kaip jiedu ieškojo sodybos. Apie dešimtį jų apvažiavę, apžiūrėję, vis tikėjosi surasti vietą, kuri būtų tarp Kauno ir Vilniaus. Prie Verbliūdo kranto jie atvyko pamatę naują skelbimą. Sako, kad, apie pusvalandį lauko pavėsinėje pasėdėję su tuometine šeimininke, iš karto nutarė įsigyti būtent šią sodybą, kur, norint patekti į seną namelį ar pro jo langelį pažvelgti, reikėjo gerokai pasilenkti.

– Net negalvoju, kad yra tokių vietų, – apie jaukiai romantiškus namus savo dirbtuvių erdvėje, pro kurią atsiveria puikus vaizdas į tvenkinį su sala, pasakoja dailininkas. „Nežinau, kas dabar labiau patinka – statyt ar paveikslus tapyt“, – sako Marius. – Nors darbo, laiko ir pinigų naujai gyvenamai vietai reikia, bet, pasak Mariaus, tai – gėris be užbrėžtos linijos. Bute pabaigė remontą, ir taškas – čia ištisa kūryba. Kaip gražiai jis rašo po vienu iš savo darbų *facebook*

paskyroje: „Langus statysiu, į vieną įdėsiu dangų, kad matytume paukščius parskrendančius, audrą atšliaužiančią, saulę lietuje ir vaivorykštę, į kitą langą įdėsiu sodą – žiūrėsime, kaip nuo slyvų žiedai perlipa ant obelių, kaip raudonuoja obuoliai, o žiemą jų paragauti ateina stirnos. Į kitą langą įdėsiu kelią, kad turėčiau kur laukti parvažiuojant tavęs, kai išvažiuosi į miestą su svarbiais reikalais. Žinau – skubėsi grįžti, bus langai į pietus, vakarus, rytus, šiaurę, į lauką ir vidų, kad matytume, kaip gyvename, į gėlyną su medų kopinėjančiom bitėmis ir į ežerą su šokančiom žuvim, į blizgančius varveklus, ošiančią vandens užuolaidą pro liūtį, į praeitį ir ateitį, į tave ir save“.

– Totali ramybė. Vaikštai, kur nori. Stirnos. Bebras išlindęs pasirodė. Gervės trimituoja, žadina. Saulė teka kitaip – nuo „teletabių“ kalniuko, o leidžiasi į Verbliūdą. Kiekvieną rytą vis žaliau – nėra tų pačių dienų. Stebi gyvenimą. Kiek paukščių. Garniai. Vanagai medžioja. Savo beržynėlyje rudenį tiek baravykų, kad, kai išeinu su krepšeliu, dar marškinius reikia nusivilkti. Tai gražu, o mieste ką stebėt? – retoriškai klausia Marius ir patikina, jog svarbiausia – nepražiopsot gyvenimu. – Mieste, kad ir Kaune, greitai slėgti pradeda, jautiesi lyg zoologijos sode. Neįpratau ir prie menininkų bohemos. Baruose, kaip ir bažnyčiose, jaučiuosi neįaukiai. Nelabai suprantu ir to „skausmo“ dėl barų uždarymo. Gimiau be tikėjimo geno – nei Dievu, nei gripais netikiu, – atvirauja menininkas, o paprašytas sutinka prisiminti ir pradžių pradžia.

– Gimiau ir augau žemaičių šeimoje Vilniuje. Iki ketvirtos klasės mačiau save matematikos profesoriu, bet ketvirtoji klasė tėvas sugalvojo, kad man sekasi paįsyti. Taip atsirado Čiurlionio meno mokykla, vėliau sekė Dailės institutas, kuris jau vadinosi Akademija, kai baigė grafiką. Pirmos kūrybos kregždės gimė 1990 metais Vokietijoje Diuseldorfo Dailės Akademijoje, kur pusę metų mokiausi. Pradėjau nuo fanieros. Elektriniu pjūklui pjausčiau fanierą, linoleumą raiziu, dariau lino raizinius – yra tokia technika. Parodose dalyvauju nuo 1990 metų, surengiau ir apie šešiasdešimt personalinių. Visos jos vienaip ar kitaip svarbios. Tarp jų – ir kiekvienais metais balandį – gegužę, o pernai buvusi ir šiemet vėl būsimi birželio mėnesį – tarsi metinė ataskaita tautai –

tradicinė paroda „Meno nišos“ galerijoje. Dar parodos antroje „žemėje maitintojoje“ Danijoje. Būna užsakymai – detalinės azūrinės įspintas arba dovanos vestuvių, jubiliejų, firmų užsakymai. Pajūru vakare, kai jau neturiu jėgų statyti, žiemą, kai su temsta. Viskas pramaišiu – statybos, paveikslai, darbai lauke – viskas priešokiais. Bet man taip gera, – pasakoja Marius, bandantis piešti savo individualų pasaulį, kurio nori pats. – Mados nesivaikau. Aš turiu laisvę rinktis, blogus dalykus ignoruoju.

Galbūt todėl jo darbuose vyrauja ryškios spalvos, dekoratyvumas. „Nėra taip, kad viską sugalvoji, ir jau gyvas darbas. Gautusi nuobodi kopija. Padėdi vieną spalvą, šalia jos prašosi kita, – ramiai mintis dėlioja kūrėjas. – Jos dažnai tarsi pačios pasuka į sodyboje organizuojamų draugų plenerus, į Joninių tradicinį šventimą. – Pretekstas – pavardė. Nuo vaikystės, nuo Čiurlionio laikų įaugę, kai gražią vasaros dieną gali susirinkti draugėn gražūs draugai“. Žinoma, mintimis Marius labai dažnai nuklysta į jam brangią Daniją. „Su dainais draugystė užsimezgė dar nuo tų laikų, kai jie Kaune turėjo siuvimo fabriką. Danijoje turiu savo fanų klubą. Jie organizuoja parodas, ieško naujų galimybių. Mano paveikslų pirkėjai yra paprasti danai, netgi pensininkai. Pora danų man skyrė kambarį ir pasakė, kai esi Danijoje – čia tavo namai. Todėl šią danų porą vadinu savo daniškais tėvais. Danijoje šilčiau nei su kai kuriais lietuviais. Mus sieja humoro jausmas, rūpimos temos. Jie yra visiškai nesvetimi man. Kai iš Vokietijos įsuku į Daniją, jaučiuosi tarsi įvažiuoju į ramybės karalystę. Keliai kitokie. Ramybė, ramybė – lygumos, laukai, tik gandrų ten nėra. Danijoje saugu ir mažuose miesteliuose, kaimuose. Miesteliai komunomis vadinasi, žmonės ten kartu viską sprendžia. Turtingi investuoja į komunos gerovę – į medinius palei ežerus, vaikščiojimo takus, parkus. Visą sprendžia patys gyventojai. Pavyzdžiui, žmonės restauravo 19 amžiaus bažnyčią, kurios viduje suoliukai – ryškios salotinės spalvos. Labai žaismingi. Ant kitos bažnyčios stogo padarė dekoratyvines kopė-

čias, tarsi laiptus į dangų. Kiekvienas savo akmenį įmūrų taip pat gali rasti. Kitame miestelyje, kuriame 3,5 tūkstančio gyventojų, pastatė kultūros namus, kuriuose yra ir galerija, bravoras, kavinė, rengiami muzikos festivaliai, – pasakoja Marius, prisimindamas, kaip prisikrovęs pilną mašiną paveikslų iš Lietuvos vyksta į savo antrą žemę maitintoją.

O šioje, kur stovime, kur girdisi upelio šniokštimas priešais tvenkinį, jis susimąstęs prisideda pypkę ir rodo į toli, kur, sako, kiek vėliau bus taip pat kaimo pasaka, kaip jo vienos iš parodų pavadinimas. Ypač tada, kai sužydės seno didelio sodo obelys ten ir čia – jo ir žmonos Linos – didelio kiemo pakraštėje. Dar Marius sako, kaip gražu viską aplink Verbliūdą ir girdėt, ir pasilikti sau. O samanosa lai auga. Jam gražu. Pačiame kieme auga ir didelis kaštonas. Jo vaisiai paskui byrės tiesiai ant pavėsinės, nusiridens iki priepirčio durų, kur dabar – jauki virtuvėlė. „Ažuolas virš namo – kaip bažnyčia“, – ramiai ištaria Marius Jonutis, jo link pakeldamas ranką su pypke.

...Tegu jis ir saugo šiuos dviejus įdomių žmonių ramybę, suteikdamas begalę polėkio paukščiams ant šakų, danguje ir aplink sodybą. Juk mes visi – tarytum paukščiai...

Palma Pugačiauskaitė

Mariaus Jonučio mintys po jo darbais Facebook paskyroje

Iš miškelio parnešiu tris baravykus ir žvynabudę, iš darželio parnešiu krapų, smidrų ridikų ir cukiniją, iš turgelio parsivešim grietinės ir duonos, kaimynas atneš išrūkęs žuvies, vištos padovanos kiaušinių, švęsim kasdienę šventę. Atvažiuok pailsėti nuo savo miesto, pasiskinsim mėtų, išsivirsim arbatos, pakalbėsime apie darbus ir stebuklus, kasdien atsitinkančius, pažiūrėk į krapo galvą – juk tai Didžiojo sproginio maketas.

Sodiname medžius, o medžiai mus sodina, įžemina, tavo pasodintos gėlės mus sodina, ir žolės visokios, ir pomidorai, suleidžiame savo šaknis čia, ir žemė, būvusi svetima, tampa mūsų sava, brangi, šventa. Kad ir kur nuvažiuotume, svajojame čia grįžti, nes mūsų ir medžių jau susipynė šaknys, mes jau nematome savęs be tų savų saulėlydžių, saulėtekių, rūkų, lietuviškųjų, vėjo ir žolės kvapo. Ir dangaus aukščio visada užteks, kad ir kokio didumo augtų medžiai.

Aukšti dangūs, tolimos kalvos, žolės stiebeliai begalybę linguojantys, karvės akys ir tykus paukščio sklendimas, žemė tvirtai po kojomis užpildo mus ramybe tą didelę akimirka, norime būti čia visada, nepražiopsoti nei vieno pavasario, nei vienos vaivorykštės, nei vienos žvaigždėtos nakties.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančiauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

remia rubrikas „Kultūra: mumyse ir šalia mūsų“ (Fondo parama – 10 000 Eur) ir „Tai, kas išaugina...“ (Fondo parama – 12 000 Eur)

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spausdos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 315) 73786.

Projektą remia
SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS